

# Universitätsbibliothek Wuppertal

**Lukianu Hapanta**

**Lucianus <Samosatensis>**

**Basileæ, [1619]**

Deorum dialogi

---

**Nutzungsrichtlinien** Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1433](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1433)



DEORVM  
Dialogi.

ΔΙΟΣ ΚΑΙ  
Ερμῶδ.

ΙΟΥΣ ΕΤ ΜΕΡ-  
κυρῷ.

Iacobo Micyllo interprete.

I V P I T E R.



Ἡρῆ Ἰνὰξ  
πῶδα πῶ  
καλὴ οἶ-  
σα, ὃ Ερ-  
μῆ, Ερ. νά.

πῶ ἰὸ ληρῆς Ζ. ἐν ἔτι πῶς  
ἐκέρη δὲν, ἀπὸ δαματῆς.  
Ερ. τῆς αἰορ ἔβ. ὡ γῶσφ δ'  
ἐραπῶν; Ζ. ἰγνοῖσπῆ & ἡ  
Ἡραμῆ βαρῶ ἀντῶ, ἀπὸ ἡ  
καυδῶ ἀπὸ τῆ δανδῶ ἰωμῆ  
μηχάνησῆ τῆ καποδαμονι.  
βελόδορ τινὰ πορνόματῶρ  
Αργου τῶνομα ἐπέστηρ, ὃς νῆ  
μὲ πῶ δάματιρ, ἀνπνοσ ὤρ.  
Ερ. τί οὐδ' ἡμᾶς γῆν ποισῆρ;  
Ζ. κασ

pernigil ipse existes. MER Quid igitur nos oportet facere?

44 2

I V P. Des



Ἰλᾶ ὁ Ἰνα-  
χι puellā  
pulchram  
nostī, Mer-  
curi; ΜΕ.

Etiam, lo dicis. IVP. Non  
amplis puella ista est, sed iu-  
uena. MER. Monstruosum  
hoc. Quomodo mutata est?

IVP. Zelotypia mota Iuno  
transformauit ipsam. Sed  
nouum aliud quoddam mas-  
lum insuper excogitauit. In-  
felici illi bubulem quendam  
multioculum, Argum nomi-  
ne, custodem addidit, qui iu-  
uencam pascit, insomnis ac

Z. ἡστιαλάμῃ ὅτι τὴν Νε-  
 μωαν (καὶ ἡ πρὸ Ἀργος βα-  
 κολέ) ἐκείνον ἢ ἀπόδηλον.  
 τὴν ἢ τὴν δὲ τὴν περὶ τὴν ἰσ  
 Αἴγυπτον ἀπαγαγῶν, ἰσιν  
 ποίνων. καὶ τὸ νομῶν ἔσω  
 θεὸς τοῖς ἐκεί, καὶ τὸν Νεῖλον  
 ἀναγίτω, καὶ τοὺς ἀνέμους ἰσ  
 πιπιμπετω, καὶ σφίτω τὸς  
 πλοῦτας.

IVP. Deuolans <sup>c</sup> in Nemeā  
 syluam (illie alicubi Argus  
 pascit) illum quidem inter-  
 ficito : ipsam verò Io per pe-  
 lagus in Aegyptum abducēs,  
 Isim facito, & deceterò  
<sup>d</sup> pro deo ab incolis habea-  
 tur, <sup>e</sup> Nilumq; auollat, &  
 ventos immittat, & praeterē  
 nauigantes seruet.

GILBERTI COGNATI  
 ANNOTATIONES.

a INACHI puellam.] Io, iuxta poëtas, Inachi filia fuit :  
 quam à Ioue compressam, Iuno in iuuentæ formam conuertit,  
 eiq; praefecit Argum exploratorem : quem serunt per ambium  
 capitis multorum oculorum luminibus ornatum. Deinde inter-  
 fectò Argo à Mercurio, Io æstro ita in furorem acta est, vt se in  
 mare præcipitauerit: quod ab ea Ionium dici ur. Sed cum hæc  
 tandem in Aegyptum, Mercurij ductu, peruenisset, Isis est.  
 Quam fabulam in primis Lucianus hic, & in Nothi & Ze-  
 poryi dialogo est executus. b Quomodo mutata est.]  
 in Græco τὸ articulus ponitur interrogatiuè pro, tui. c In Ne-  
 meam syluam.] A. hæc inter Cleonas, & Phliuntem, in  
 qua leonem ferunt occidisse Hercules. d Pro Deo ab inco-  
 lis habeatur. ] Isis multa credebatur curare valetudinum  
 genera, cuius etiam: a'ele commissi erant nauigantes. Quibus  
 non nisi eius sacra obij: Delia peregrè mari Tibullo profe-  
 ctivo: Quid tua nunc Isis tibi Delia. e Nilum.] Ae-  
 gypti fluium, qui auollitur circa æstiuum solstitium mirum  
 in modum.

## IOANNIS SAMBVCI

ANNOTATIONES.

Ἐξ ἡλικίας καὶ ἀποστασίας.

Inachiden narrat formam traxisse iuuenæ

Iuppiter, ob zelum coniugis arte noua.

Ut quoq; custodem dederit polyommata Argum:

Quem priuat vita postea Mercurius.

ILLAM Inachi puellam.] ἐρώτησις. Etiam] ἀπόκρισις  
 & asseneratio. Zelotypia mota.] Διήγησις Ἐπιόγμου-  
 70. Sed & nouum.] ὁ πῶς, ἀπὸ τοῦ ἑαυτοῦ καὶ ἄλλο μίγ. Et de-  
 cæteró] 11. pars ἀποστασίας, per enumerationem.

ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ

καὶ Ἐρμῆ.

ΝΕΡΤΥΝΙΕΤ

Mercurij.

Eodem interprete,

NEPTVNVS.

**Ε**στιν, ὁ Ἐρμῆς, νῦν δὲ  
 Ἰνχάιδος ἀπὸ τοῦ Ἰνχάιδος. Ποσειδῶν  
 ὁ μὲν πρὸ ἀγγέλου ἀπὸ τοῦ Ἐρμῆος  
 ἐνόησε, φησὶ, ἀκαρῶν γὰρ  
 ὡς ἐν ἀπὸ τοῦ ἀπὸ τοῦ Ἐρμῆος  
 ῥόντι. Π. α. μὲν τῆ Ἡρασιώτις  
 σις; Ἐρμῆος ἀπὸ τοῦ Ἐρμῆος  
 Ποσειδῶν. ὁ Γανυμήδης  
 ἐνδοξος. Ἐρμῆος ἀπὸ τοῦ ἀπὸ τοῦ  
 λακῶς ἐξ ἀπὸ τοῦ Ποσειδῶντος,  
 ὁ Ἐρμῆος; ἀπὸ τοῦ Ἐρμῆος.

**L**icetne, Mercuri, con-  
 uenire Iouem nunc?  
**MER.** Nequaquam,  
 Neptiune. **NEP.** Attamen  
 intrò renuncia de me ipsi.  
**MER.** Ne molestus sis, in-  
 quam. Importunū enim hoc:  
 quare nò poteris ipsum vide-  
 re in præsentia. **NEP.** Num  
 igitur cum Iunone concum-  
 bit? **MER.** Non, sed diuer-  
 sum quiddā est. **NEP.** Intel-

Ἐρμῆος, ἢ Γανυμήδης intus est.

**MER.** Neque hoc: sed ipse infirmus aliquantulum est.

**NEP.** Unde hoc, Mercuri? Nescio enim quid graue narras.

Ερ. ἀσχυρόμα ἄπειρ, ἴσιον  
 τὸν δα. Πο. ἀμ' ἔχῃ νῆς ἰμὲ  
 θάρον γε ὄντα. Ερ. τίς ἐστιν ἄρ-  
 τῖος, ὃ Πόσδδου. Πο. ἄπαυ.  
 τίς ἐστιν ἐκείνος; ἰν τῖος; οὐδὲν  
 ἰδιώδης ἡμᾶς ἀνδρόζωος ἄρ;  
 ἀμ' ἔδῃ ἰπτοῦμαινεν αὐτῷ ἡς  
 γαστρὸς κορ τῖος. Ερ. ἴδῃ  
 γδ. ἔδῃ ἐκείνος ἄρ; τὸ ἔμ-  
 θουορ. Πο. οἶδα. ἔδῃ ἰπτοῦμαινεν  
 ἔτινεν ἄνθῖς, ὡς περ τῶν Αθῆ-  
 νῶν. Ἰσάδῃ δὲ τῶν ἰπτοῦμαινεν  
 ἔχῃ. Ερ. ἔν. ἀμ' ἔμ' ἔμ' ἔμ' ἔμ'  
 ἔκδῃ τὸ ἔμ' ἰπτοῦμαινεν ἔχῃ.  
 Πο. ἴδῃ ἰπτοῦμαινεν, ὡς ἔν.  
 ἡμῖν ἰπτοῦμαινεν, ἡ παρ' ἰπτοῦ-  
 μάνας; ἀμ' ἔν. ἡ ἰπτοῦμαινεν  
 ἔσῃ. Ερ. ἔχῃ ἰπτοῦμαινεν, τῶν Κωδῶν  
 θυγατρῶν μία. ταύτη σων.  
 θῶν ἰπτοῦμαινεν, ἰπτοῦμαινεν. Πο.  
 ἔτα ἰπτοῦμαινεν, ὡς ἔμ'. αὐτῷ ἰπτοῦ-  
 μάνας; Ερ. καὶ μάλα, ἡ καὶ πα-  
 ράδοξον εἶναι ἴσῃ. Πο. τῶν  
 ἡ ἰπτοῦμαινεν ἰπτοῦμαινεν ἡ ἰπτοῦ-  
 μάνας, (οἶδα ἔδῃ ἰπτοῦμαινεν)

MER. Pudet dicere, tale  
 quidpiam est. NEP. At mi-  
 hil co tibi opus est apud me,  
 b patrius utiq; eum tibi sim.  
 MER. Peperit paulò antiè,  
 Nepiune. NEP. Apage. An  
 peperit ille? Ex quo? Itaq; la-  
 iui ille nos c Hermaphro-  
 dius existens? At q; neq; vie-  
 ros eius umorem aliquem  
 præ se tulit. MER Rectè dis-  
 cis: neque etiam ille partum  
 intra se habebat NEP. No-  
 ui, rursum ex capite peperit  
 scilicet, c quemadmodum c  
 Mineruam. habet enim ille  
 caput quoddam puerperum.  
 MER. Neque illud, sed f in  
 femore gestavit partum il-  
 lum, videlicet ex Semele re-  
 ceptum. NEP. Euge gene-  
 rosus, ut ille totus nobis, c  
 ex omni parte corporis im-  
 pregnando idoneus atq; sca-  
 cūdus est. Sed quæ nam & Sē-  
 mele ista est? MER. h The-  
 bana mulier, i ex filiabus Cad-

mi vna. Huic congressus prægnantem eam reliquit. NEP.  
 Deinde verò ipse pro illa peperit? MER. Atque admodum,  
 etiam si tibi alienum ac mirum videatur. Nam<sup>k</sup> Semele in  
 dolis aggressa Iuno, ( i nostri autem vi su zelorypa hæc )  
 persua-

ἐπέθ' αὐτῶσαι πρὸς τὸν Ἄϊδος, με-  
 τὰ βροντῶν καὶ ἀραπῶν ἡ-  
 κεινὰ παρ' αὐτῶν, ὡς δ' ἐπέθ' ἔ-  
 νη ἡκείνη ἔχουσα καὶ τὸ ἄβανον, ἀ-  
 νελίξ' ἡ δ' ὄροσ' ὅ. καὶ ἡ Σιμέ-  
 λη ἢ ἀφ' ἑαυτῆς ἀπὸ τῶν  
 πόσ' ἐμὲ ἢ ἕκαστὸν ἀνατρεφόντα  
 τῶν γαστέρα τ' ἰωάνδης, ἀνα-  
 κομισοῦ ἀτρεῖς ἴτι αὐτῶν τὸ  
 ἔμμερον ἐπὶ ἀμυλῶσιν. καὶ ἔ-  
 π' ἀλλ' ἰποίῃ, ἀλλὰ δὲ τ' ἰαυτῆ  
 κηρὸν, ἐν τὴν ἡσιν, ὡς ἀπ' ἑλ-  
 οδῶν ἐν ταῦθα, καὶ νῦν πρὶ τῶν ἡ-  
 δὴ μὴ ἐξέτησεν αὐτῶν, καὶ μα-  
 δακῶς ἀπ' τῶν ἀδύτων ἔχθρα.  
 Ποσ. νῦν οὐκ ἔστι τὸ βρέθ' ἔ-  
 σιμ; Ερ. ἰς τῶν Νύσων ἀρκος  
 μίθ' ἑ, παρ' ἑδῶκα τοῦς νύμ-  
 φαις ἀνατρέφειν, Διόνυσον ἴ-  
 πουρικαθ' ἑτά. Πο. ἰδὲν ἀμ-  
 φότ' ἑ τ' Διόνυσον τῶν καὶ μὴ-  
 τυρ καὶ πητῆρ ὁ δ' ἑτα; Ερ.  
 ἔοικεν, ἀπ' ἑμὲ δ' οὐκ ἔστιν αὐ-  
 τῶν πῶς τὸ πρῶμα οἶσων, καὶ  
 τὰ πᾶσι ποίωσων, ὅσ' ἄν νομί-  
 ζῆται ἀπὸ τῶν λυχοῖ.  
 ὅ. mater ille est. M E. Ita videtur. Abeo igitur, ut illi aqua  
 ad vulnus afferam, ac cetera, ea quae ex more atque consueto  
 fieri solent, quasi puerpera procurem.

persuadet illi ut petat à Ioue  
 quò cum fulmine ac fulgure  
 ad se veniat. Quae quum ver-  
 bis huius inducta credidisset,  
 venissetque Iupiter fulmen se-  
 cum portans, conflagrauit  
 teclum, ipsaque Semele ex igne  
 periit. Me autem iubet Iupi-  
 ter, ut incisam illius aluo, imper-  
 itum ad se afferam, imperfe-  
 ctum illum quidem adhuc, et  
 intra septimum mensem con-  
 ceptum. Quod ubi fecissem, ille  
 le disseclio fœmore suo, in tibi  
 illi recipit, ut ibi perficeretur.  
 Atque ita iam tertio postea  
 quam factum illud est mense,  
 demum illum peperit, et nunc  
 ex doloribus aliquantulum  
 languidus est. NEP. ubi igitur  
 nascens ille iam est? ME.  
 In Nysam hinc ablatum, tra-  
 didi illum Nymphis enutria-  
 endum, Dionysium cognomi-  
 natum. NEP. Ergo virun-  
 que, Dionysij huius et pater

## GILBERTI COGNATI.

## ANNOTATIONES.

a GANYMEDES. ] Poëta fabulantur Ganymedem Trois filium fuisse, & ob admirandam eius pulchritudinem ab aquila Iouis armigero raptum, ac pocillatorem Iouis mensæ adhibitum, quam rem Iunonem indignissimè tulisse. Homerus tamen eum non à Ioue, sed à cæcis raptum tradit, neque ad concubitum, vt quidam fabulantur: ad quam fabulam hic Lucianus aluſit, sed ad pocillandum, vt dixi. Cic. Tusc. i. Nec Homerum audio, qui Ganymedem à dÿs raptum ait propter formam, vt Ioui pocula ministraret. Hom. Iliad. v. b. Patrius cum tibi sim. ] Iouis patris tui frater. c Hermaphroditus. ] αὐδ' ὅρ' ἄνδρ. i. vtrumq; sexum habens. d Neq; vterus tumorem præ te tulit ] Est enim propriè mulieris vterus. Hinc quæ grauidæ sunt, dicuntur vterum ferre eò ποστὲρ ἔχου. Propriè etiam ad feminas pertinet parere & partum emittere. e Quemadmodum & Mineruam. ] Mineruam emisit Iupiter cerebri suo percussor, quum videret Iunonem sterilem, & ferendæ proli ineptiam. Hinc Lucanus :

Hanc & Pallas amat, patrio quæ vertice nata est.

f In scemore. ] Bacchum, cum adhuc immaturus infans esset, matre Semele fulmine extincta, Iupiter femori suo adfuisse dicitur, ibiq; gestasse donec maturus factus fieret: inde bimarem ipsum vocauerunt. g Semele. ] Mater Bacchi ex Ioue. h Thebana mulier. ] Cadmus rex Thebarum eius filia Semele. i Exiliarum Cadmi vna. ] Nam quatuor fuerunt, Semele, Agaue, Ino & Autonoe, cum Semele Iouem concubuisse notum est, ex Ouidij 3. Metam & Fastis, & ex alijs, ea à Plutarcho in Camillo pellex dicitur. k Semelen dolis aggressa Iuno. ] Iam Semelen complexu Iouis grauidam & ad pariendū vicinam, dolis Iunonis circumuentam atq; inductam à Ioue petiisse, vt ea ad se specie, eoque habitu veniret, quo fuerat tum, cum primū Iunonis nuptias expetuerat: Iouem autem, qui ei pollicitus erat, se quicquid illa peteret, concessurum, in curru ad eam venisse cum fulgure & fulmine, illamq; metu exanimatam esse (vel vt alij volunt) fulmine conflagrasse: Bacchū verò è flamma ereptum, in Iouis femur coniectū & insuū esse, docet Euripid. in Bacchis.

l Nosti

[Nosti aut ut sit zelotypa.] Verū est ex amoris vehemētia  
na, ei zelotypiam, nec illic est amor, vbi non est zelotypia. Qui  
enim non zelat, non amat. m Partum imperfectum.] Bac-  
chus bis genitus. Ouid. 3. Metam. Tutāq; bis geniti sunt in-  
cunabula Bacchi.] n Intra septimum mensem. Cic. 1.  
de Nat. deor. Diana adhibetur ad partus, quod ij maturescunt,  
aut septem aut novem lunæ cursibus. o In Nysam.] Arabie  
urbē, in qua, vt Diodor. ait, Bacchus educatus à Nymphis fuit,  
vnde & Nysaus. p Dionysium cognominatum.] Ab In-  
dis. à Ioue scilicet, & Nysa nomine accepto. q Aquam ad  
vulnus afferam.] De cura puerpera & infantis recens nati,  
consulendi sunt nos Trorum medicorum libri. Liberata infans  
& secundis puerpera, obstetrix spongiam puram calida mer-  
sam sumit, ipsamque in sedili adhuc desidentem leniter, vbi o-  
pus est, abluit, & quædam oleis calidis rosarum, violarum vel  
chamemeli deungit, & calidis pannis fotum in suum locum di-  
rigit. Quibus præstitis ad lectum imponitur.

## IOANNIS SAMBVCI

## ANNOTATIONES.

Διηγνητός: De Baccho ex femore Iouis nato.

Excisum quondā Semeles de ventre puel ū, Hor. lib.

Ac femori infurum, Iuppiter edit ouans. 1. Car.

In Semeles vtero es cōceptus, sed Ioue natus: Olla 19

Hinc etiam nomen Bacche bimatris habes.

LICE'TNE.] ἐρώτησις & occasio dialogi. Nequaquam.]  
Negatio. Attamen.] ἀπὸ τῆς ἀπορίας. Impertunū enim hoc.] ῥα-  
tio. Non poteris.] Conclusio. Peperit paulō antē.] ἀφ' ἧς ἡ-  
σις γινώσκῃ rei. Apage.] Abominatio rei absurde à signo. Reçtē  
dicis. Neq; etiam.] ἀπὸ τῆς ἀπορίας. Quemadmodū,  
& cætera.] Ἄ' simili. Sed que' nam.] ἐρώτησις αὐτῆς τῆς  
σώπου. Thebana mulier.] Διηγνητός. Illa peperit.] θεώματις  
τῆς παρὰ δὲ θεοῦ. Nam Semelem.] ὑφ' ἧς ἡσις post' asse-  
rationem. Conflagrauit tectum.] τὸ πρῶτον. Me autem.]  
τὸ ἐκβαίνω. Quod vbi fecissem.] τὸ ἐπὶ ἄλλω πρῶτον.

Iam tertio.] ὁ τρίτος. Ergo vtrunq;.] ἐρώτησις

vna. Ita videtur.] ἀπὸ τῆς ἡσις Ab eo igitur.] ἐπιλογῆ.

aa 5 ΕΡΜΟΥ

ΕΡΜΟΥ ΚΑΙ  
Ηλίου.MERCVRII ET.  
Solis.

Eodem Interprete.

MERCVRIVS.

Ω Ηλίου, μή ἐλάσσει τέ-  
μερον, ὁ Ζεὺς φυ-  
σι, μή δὲ ἀδειόρ, μή  
δὲ ἐς τρίτην ἡμέραν, ἀπὸ  
ἔνδορ μῆνε, καὶ τὸ μεταξὺ  
μία τις ἔσο νύξ μακρά. ὥστε  
ἀνέτασσαν ἡνὺ αὐτῶν αὐ-  
θις τοὺς ἵππους, οὐ δὲ σέβουσιν  
τὸ πῦρ, καὶ ἀνάπαι σφῆ  
μακροῦ σκαυτήρ. Ηλ. ἕκανά  
ταῦτα, ὃ Ερμῆ, καὶ ἀπόκο-  
τα ἦεν παραμυθῶν. ἀλλά  
μή παραβαίνειν τι ἔλοζα ἐν  
ῶ σφόδρα, καὶ ἔξω ἐλάσαι τῶν  
ἄλλων, ἕξτά μοι ἀξίθεται, καὶ  
τῶ νότα τριπλάσιον ἢ ἡμέ-  
ρας ποιεῖσαι διένομα; Ερ.  
ἔδην τοῦτο, ἔδην ἐστὶν  
τὸ ἔσο. δὲται δὲ τὸ νῦν  
αὐτὸς ἐπιμηκίστην ἡμέ-  
ρῶν οἱ τῶ νότα. Ηλ. ποῦ  
δὲ καὶ ἔδην, ἢ πόθεν ἔξω  
πῆμυθὺς ἀγγεῶν ταῦτά μοι;  
Ερ.

pus habet nocte sibi fieri consueto longiorem. SOL. Vbi autē  
quā ille est aut vnde ipse emissus es, ut hæc nunciare mihi?

MER.

A Vdi, ὁ Sol, ne hoc  
die currum agas, in-  
quit Iupiter, neque  
in crastinum, neque etiam  
in diem perendinum: sed  
in ius mane, fiatque interea  
perpetua vna nox longa.  
Quare equos quidem ite-  
rum soluant Hora: tu ve-  
rò restingue ignem. Nunc  
tandem post longum in-  
ternallum temporis te i-  
psum recree. SOL. Nos  
ua hæc atque omnino alie-  
na denuncians venis. Sed  
nunquid transgredi sue pec-  
care visas sum inter agen-  
dum, et extra fines cur-  
sum habuisse, etque id nunc  
irascitur ille mihi, noxlemque  
triplo maiorem die face-  
re statuit? MER. Nihil ta-  
le: neque hoc etiam perpe-  
tuo fiet: sed ipse nunc o-

Ep. ἰν Βοιωτίας, ὅτε ἦν, πορὰ  
 ἑ ἀμφοτέρων ὅ γυναικός, ἢ  
 αὐτίς. Ἡ. ἔρω αὐτῆς ;  
 ἔτα ἐχίναρὸν οὐξ μία ; Ep.  
 ὁδωμῶς. τυχθῶα γάρ τινα  
 δὴ τῆς ἐπιτίας ταύτης μί-  
 γαν, καὶ πορὰ θρόν. θρόν.  
 τῶν οὐξ ἰν μία ἄπρ-  
 ἰοδῶα ἀδωῶα. Ἡ. ἀ-  
 δὰ τανουρῆτα ἢ ἀγαθῆ  
 τῆ. ταῦτα δ' οὐξ, ὅ Ep-  
 μῆ, ἐν ἰνῶ ἐπὶ τῶ Κρόνῳ :  
 αὐτὶ ἦ ἡμῶς ἰομῆ. οὐδ'  
 ἀπόκοιτ' ἰνῶ ὅ περὶ τῆς  
 ἑίας λῶ, οὐδ' ἀπρῶα ἄπ  
 τὸν ἑρῶν ἰν ὄντας ἰνοί-  
 μῶ. ἀπὰ ἡμῶα ἡμῶ ἡ  
 μῶα, οὐξ δ' ἡ κατὰ μῆτρον  
 τὸ αὐτῆς ἀνάλογον τῶς ὄ-  
 ρας. ἔρω δ' ἡ πορῶα μῆ  
 πορ δὲ μ, ὅδ' ἀπ' ἰνοίανσῶ  
 πορ ἰνῶ ὅ θυτῆ γυναι-  
 κῆ. οὐδ' ἡ δὲ λῶ γυναικῶ  
 ἑρῶα καὶ ἀνισῶα τὰ  
 πάντα, καὶ ἀκαμῆς ἑρῶ  
 ἢ γῆδῶα τῆς ἰνοῦς ἰν  
 τῆς ἀπρίας, δὲ πορ ἡ τῶ  
 aut immutatum nihil. Neque  
 re mortali quicquam rei habuit. At nunc infelicis mulier-  
 cula causa oportet omnia sursum & deorsum verti, ac equos  
 quidē praefractiores & difficiliores fieri ob ocium & desidia,

MER. Ex e Bœotia, ab  
 d uxore Amphuryonis, cum  
 qua concumbit SOL. A-  
 mator illius? atq; uai illi fa-  
 tis non est nox una? MER.  
 Nequaquam. Nasci enim  
 quendam oportet ex hoc cō-  
 cubitu magnum, atq; multo-  
 rum certaminum victorem  
 decum. hoc igitur una nocte  
 absolui ac perfici impossi-  
 bile est. SOL. Sed absol-  
 uat, atque ad exitum perdu-  
 cat ille, e quod faustum  
 felixq; sit. Veruntamen hæc,  
 Mercuri, f temporibus Sa-  
 turni non fiebant. ( soli  
 enim hic nos sumus ) neque  
 ille tum s ab uxore Rhe-  
 diuertebat, aut seorsum cus-  
 babat : neque etiam h reli-  
 flo caelo Thebis dormiebat :  
 sed dies quidem tum dies  
 erat, nox autem ad suum  
 certum spacium secundum  
 proportionem horarum as-  
 gebatur : peregrinum verò  
 gebatur : peregrinum verò  
 cum mulie-  
 re mortali quicquam rei habuit. At nunc infelicis mulier-  
 cula causa oportet omnia sursum & deorsum verti, ac equos  
 quidē praefractiores & difficiliores fieri ob ocium & desidia,  
 viana

ὁ δὲν, ἀπὸ τῆς μὲν ὁδοῦ ἐξῆς  
 πρὸς ἡμέραν, τὸς δ' ἀνθρώ-  
 πους ἀθλίως ἐν σκοτασίν ἴσ-  
 βιοῦν· τοιαῦτα ἀρχαῖοι οὖν  
 τῶν διὸς ἐρώτων, καὶ λαβε-  
 σιοῦντα περιμύθουσι· ἴσ' ἄν  
 ἰκάνῃ ἀπειρία τὸν ἀδελ-  
 τῶν, ἐν λήγεσ, ἴσ' ἀμαρῶν  
 ἴσ' ἄν. Εἰ σὺ παρὰ τὴν Σελήνην ἄς  
 πλῆθον, ἢ τὸν ὕπνον, ἀπα-  
 γνῶν λαβάνοις ἄπὸ τοῦ ἄ-  
 βίασι, τὴν μὲν σχολὴν πε-  
 ραίνας, τὸν δ' ὕπνον μὴ ἀνί-  
 σσαι τὸς ἀνθρώπους, ὡς ἀγνοῦ-  
 σσας μακρὰν ὄταν τὴν νύκτα  
 γιγνημῶν.

viam autem asperiores, eò  
 quòd toto triduo non usque  
 pabitur: homines prater eà  
 misere in tenebricosa viue-  
 re. Hoc boni ex amoribus  
 Iouis consequentur illi scilicet  
 donec ille aetheram istum  
 quem dicis, absoluerit sub  
 longis tenebris. MER. Τα-  
 ce, ὁ Sol, ne quid mali pro  
 his dictis tuis nanciscere.  
 Ego verò ad lunam hinc a-  
 biens, & ad Somnum, re-  
 nunciabo etiam illis quæ Iu-  
 piter mandavit: illi quidem,  
 ut ne procedat citius: huic  
 autem, ut ne remittat à se

homines, quòd ignorent longam ad eò noctem hanc fuisse.

GILBERTI COGNATI  
 ANNOTATIONES.

Lvcianus vt solet faceret, si non potius ridens Ethnico-  
 rum deos, ludit in Herculem *τρεῖσσερον*, sic dictū à tri-  
 noctio illo, quod traditur eo concipiendo in sumptum  
*τρεῖσσερον* appellat Homeri commentator Iliad. 8. fabu-  
 lam delibans trinoctij concubitus Iouis & Alcmeneæ,  
 quæ nota est vel ex Plauto, & hic aperitur. Vide Tzetze  
 in Lycophronem, & Varinum in voce *τρεῖσσερον*. Item  
 Gregorium Nazianz. in lib. contra Iulianū, ubi *καὶ τὸν ἑ-  
 ροῖναι παρὰ τὸν αἰ τοῖς ἴ. τὸν τρεῖσσερον τρεῖσσερον* λέο. ἰ.  
 thuc.

triusperleo cognominatus est Hercules à Lycophrone in Alex. si Ifaacio credimus, quod tribus vesperis in vnam coniectis Iupiter cum Alcmena concubuerit, vnde natus est Hercules. *πειστέλλω* à Pallada in Epigrammate dicitur. *Αλεξίγυκε* *πειστέλλω*. i. tribus continuis noctibus procreate. Vna enim nocte ex tribus facta generatus fertur, quæ *πειστέλλω* *υἱ*. Ibidem, Herculis autem genealogiam & gesta diligenter persequitur Diodor. Siculus lib. 5.

a Ne currum agas] *De Solis curru & laboribus Lucianus noster in Bis accusato.* Iam primum cerè Sol quidem hic iuncto curru totam diem cælum circumuagatur, induus igne, & resplendens radijs, &c. equos quos illi pœtæ ascribunt, *Quid. 2. Metam.* hos nominat:

Interea volucres, Pyrois, Eous, & Aethon

Solis equi, quartusq; Phlegon, rinitibus auras

Flammiferis implent — b Equos soluant Horæ.]

Horæ ab Ouidio 2. *Metam.* Solis assecla & ministra finguntur cum alijs temporibus: ita enim canit:

A' dextra leuaq; dies, & mensis, & annus,

Seculaq; & positæ spacij æqualibus Horæ. *Dicitæ autem sunt à Sole, vt Macrobius putat. Aegyptij enim Solem vocabant: Horum. c Bœotia.] Quæ est regio in finibus Græciæ, Euba à insula obiecta. d Uxore.] Alcmena Electrionis filia, filij Persei & Andromedes. Illa cum iam nubilus esset, & à multis peteretur, Electrion pater nuptias eius proposuit illi præmium qui necem filiorum suorum ulturus esset: id Amphyrion suscepit. Verum quum in ea expeditione versaretur, Iupiter imagine eius assumpta, toto irinotio cum ea concubuit. Quæ quamuis antea ex viro gravida esset, insuper tamen ex Ioue concepit, eodemque tempore Ioui Herculem, Amphyrioni Iphiclum peperit. Huius concubitus etiam meminit inferiis in Charidemo. e Quod faustum scelixq; sit.] Bene precantis est, quemadmodum Græci dicunt: *ευχῆν τύχην*, secundæ fortuna & felix, quid bene verat. f Temporibus Saturni.] Saturni vita fuit beata & luxuriosa, dolique ignava, quo regnante auream ætatem extitisse fabulantur pœtæ:*

— quæ

— quæ vindice nullo

Sponte sua sine lege fidem rectumq; colebat,  
Contentiq; tuis nullo cogente creatis,

Vivebant, ut canit Ouid. *Damascius Syrus in Philosophica historia: Nisi quispiam deus voluerit hominibus gratificari, exemplar Saturnia vita proponendo, &c. g. Ab vxore Rhea.] Quæ celi & terre filia fuit, alio nomine Cybele dicta, h. Relicto caelo Thebis dormiebat. ] Thebesuit in Bœotia vrbis à Cadmo condita, quam Amphion muris ornauit, Bacchi & Herculis clarissima patria.*

ΕΡΜΟΥ ΚΑΙ  
Απόλλωνος

MERCVRII ET  
Apollinis.

Eodem interprete.

MERCVRIVS.

**T**Ι ουυθρανός εἰ, ὃ Ἀπολλωνος; Ἀπ. ὄτι, ὃ Ἐρμῆ, ἀσυζῆτος ἰσότης ἰσότητος. Ἐρ. ἄξιον μὲν ἄνθρωπος τὸ τοιοῦτον, οὐκ ἄτι ἀσυζῆτος; ἢ τὸ κατὰ τὴν ἀσύνετον οὐκ ἔστι; Ἀπ. ὁ δὲ ἀμῶν, ἀπὲρ ἀμῶν ἀσύνετον ἢ δάκρυα τὸν οὐρανόν. Ἐρ. τί θύγεις ἔδ, ἀπὲρ μοι, ὃ γὰρ κωβός; Ἀπολλ. κῆ μάλα, Ἐρ. πῆστιν; ὃ Ἀπολλωνος; ἢ τίς

li filium. MER. An mortuus est <sup>c</sup> Hyacinthus? & dic mihi. APOL. Atque admodum. MER. Vade, Apollo? aut quis

**Q**uid verò tristis es, Apollo? APOL. Quoniam, ὃ Mercuri, miser atque infelix circa amores sum. MER. Dignum quidem mœrore hoc: sed tu quo pacto miser atque infelix es? An adhuc dolore afficit te id quod cum <sup>a</sup> Daphne accidit? APOL. Nequaquam, sed amasium doleo <sup>b</sup> Laconem illum <sup>c</sup> Orba-

τις ἄρας ἀνέραςος ἴω, ὡς ἀπ-  
 κείναντο τὸ λαλῶν ἐκείνο με-  
 γάλιον; Απ. αὐτὸ ἐμὸ τὸ ἔρ-  
 γον. Ερ. ἐκούῃ ἐμάνης, ὃ Απ-  
 ποδορον; Απ. οὐ. ἀπὸ δὲ οὐσὺν  
 κῆ τῆ ἀκείσιον ἐγχεῖτο. Ερ.  
 πῶς ἐθέλω ἢ ἀκούσαι τὸν λό-  
 γον. Απ. Δισκοδῆρ ἐμάνθανε,  
 ἀπὸ οὐ δισκοδῆρ αὐτῶ. ὃ ἢ  
 κῆ κῆσι ἀνέμων ἀπλόμῃ  
 ἢ ἐφῆρ ἢ ἦρα μῆ ἐκ ποδοῦ  
 κῆ αὐτὸς ἀμυλῶμῃ ἢ κῆ  
 μῆ φέρον τὸν ἰπποφίαν  
 ἐγὼ μῆ ἀνέριψα, ὡς πῆρ ἀ-  
 θαμῆ, τὸν δισκορ ἐς τὸ ἀνω  
 ὃ ἢ ἀπ τὸ ταύχῆτου κατα-  
 πνέσας, ἐπὶ λεφαντῶ ἔ-  
 πωδι ἐνέσασε φέρον αὐ-  
 τὸν, ὡς ἀπ τῆς πηνῆς ἀ-  
 μά τῆ ἔντῳι ποδῶ, κῆ τὸν  
 πῶδῆ αὐτὸς ἀπθανέη. ἀπ  
 ἐγὼ τὸν μῆ φέρον αὐτί-  
 κα ἡμωάμῳ καταπνέσας,  
 φέροντι ἐπισκέμῃ ἢ ἀχι-  
 τοῦ ὄρου. ἔπωδι ἢ κῆ  
 τάφορ ἐχωάμῳ ἐρ Αμύ-  
 κλας, ὅπῃ ὃ δισκος αὐτὸν κα-  
 τέβαλε.

stigio Zephyrum oleiscebam,  
 temq; ad montem vsque persequendo. Puerο autem ἐ τα-  
 μῦλον extruxi in Ἐ Amyclis, quo loco discus eum prostra-  
 uit:

quis ita ab omni amore alie-  
 nus fuit, ut occideri formos-  
 sum illum puerum? APOL.  
 Meum ipsius factum hoc est.

MER. Quid igitur? insani-  
 uistim? Apollo? APOL. Nō,  
 sed infortunium quoddam  
 inuito mihi accidit. MER.

Quomodo? cupio enim au-  
 dire rationē hanc. APOL.

Disco ludere discēbat, at-  
 que ego unā cum illo lude-  
 bam. Ceterū ventorum

omnium pessimē perditius  
 Zephyrus amabat quidem  
 longo iam tempore etiam  
 ipse illum. Verū negle-

cto eo, & contemptum istum  
 non ferente, ego quidem,  
 quemadmodum consue-  
 ramus, discum in alium sur-

sum versus iaculabar, ille  
 autem deorsum à Taygeto  
 spirans, ablatum hunc in ca-  
 put puero infixit, ita ut ex

ea plaga & cruor maneret  
 affatim, & ipse puer statim  
 moreretur. Verū ego eus

tortis in eum sagittis, fugien-  
 temq; ad montem vsque persequendo. Puerο autem ἐ τα-  
 μῦλον extruxi in Ἐ Amyclis, quo loco discus eum prostra-  
 uit:

τίθειαι. καὶ ἀπὸ τῆς αἵματός αὐτῶν  
 ὁ ἀναλοῦσα τὴν γῆν ἰσποίν  
 ὁ ἡδιστοῦ, ὁ ἔρμῆ, καὶ ἀναθε-  
 σαζον ἀνθίωρ ἀπάντων, ἔτι καὶ  
 γράματα ἔχον, ἰπασάοντα  
 ὡς νεκρῶ. ἀρὰ σοι ἀλόγως τις  
 λυπῶσα δοκῶ; ἔρ. ναὶ, ὦ Α-  
 πολλοῦ. ἡδεις γὰρ θνητὸν πε-  
 ποιμησῶ; τῆς ἐρωφῆς, ὡς μὴ  
 ἀχθῆς ἀπὸ θανάτου.

pollo. Noras enim mortalem te comparasse amasum tibi:  
 quare dolere non debes, mortuo iam illo.

uit: & florem ex cruore il-  
 lius terrā induere feci, sua-  
 uissimum illū quidem, Mers-  
 curi, atq; omnium fragran-  
 tissimum, præterea & h li-  
 teras quasdam habentē, quæ  
 mortuum ipsam quasi deplo-  
 rant. Num tibi igitur præter  
 rationem mæstus fuisse vi-  
 deor? MER. Sane verò, A-

GILBERTI COGNATI  
 ANNOTATIONES.

a DAPHNE accidit.] Vide proximè sequentem dialogum  
 Mercurij & Apollinis, & quæ in eum annotauimus. b Oeba-  
 li filium.] Oebalus Hyacinthi pater, Lacedæmoniorum rex  
 fuit, à quo regno Peloponnesi Lacomia pars, Oebalia dicta est.  
 c Hyacinthus.] Hyacinthus puer fuit Amiclus, eodē tem-  
 pore ab Apolline & Zephyro adamasus. Verūm cum in Apol-  
 linis amorem propensior esset, agrè id ferens Zephyrus, amo-  
 rem in odium conuertit. Cum itaq; Apollo cum Hyacintho suis  
 delicijs disci iactu sese exerceret, Zephyrus nocendi occasiōnem  
 nactus, discum ab Apolline emissum statu suo in caput Hyacinthi  
 conuertit, puerumq; interemit. Cuius mortem cum ægerimè  
 ferret Apollo, tellus in amatoris Dei solatium, cruorem eius com-  
 mictam in florem sui nominis. Refertur hæc fabula in Pale-  
 phato, libro de Fabulosis narrationibus, & paulò aliter ab  
 Ouidio libro 10. Metamorph. d Disco ludere discubat.]  
 Erat publici exercitamenti genus, quo discus æneus arte simul  
 & viribus ita ab humo torquebatur in altum, vt intra cer-  
 tum spatium decideret. Rotunda quædam erat moles siue  
 ænea, siue ferrea, vel plumbea vel saxea, cuius iactu homi-  
 nes

nes inter se adhuc hodie certant. Huiusmodi disco etiã videntur hodie nudi & hiftriones, qui quãstus gratiã coram populo gestibulantur, dum nesi in quid ad disci formã rotundã & anem iaculantur in aërem, dindã rirgã excipiunt, quos discobolos appellat Plinius libro 35. capite 11. hoc est, disci iactatores. e Zephyrus amabat. ] Zephyrus ab occasu æquinoctiali stat, Latini Favonium appellant, quo plantæ omnes germinant & pullulant: vnde Ζωνφόρος dicitur, quasi vitam ferens. Vide Gell. lib. 2. cap. 22. f. Taygeto. ] Mons est Lacedaemonie, Amyclis imminens. g. Amyclis. ] Amycla urbs Lacedaemonie, à qua Amyclaus dicitur Hyacinthus. h. Literas. ] Suidæ hyacinthus est genus violæ vernæ, colore obscuræ purpuræ, quod venis quibusdam nigris est distinctum, ita discurrentibus lineis, ut duarum Græcarum literarum α & β figuram referant, quæ res Poëtis duplicis fabulæ occasionem præbuit. Nam & Hyacinthum puerum ab Apolline dilectum, quem imprudens disci iactus interfecit, in hunc florem mutatum tradunt, interfectionemq; dolentis cœ, quæ ex duabus illis literis conficitur, veluti testimonium doloris, quem Apollo ex eius morte conceperat, habere inscriptam. Præterea etiam Aiacem in eundem florem conversum aiunt, dum impatientiam prelati sibi Vlysis seipsum interemit, duasque primas eius nominis literas in hoc flore mansisse impressas. Ovidius utramque fabulam complexus est lib. 13. Metam. his versibus:

—rubefactaque sanguine tellus  
Purpureum viridi genuit de cespite florem,  
Qui prius Oebalio fuerat de vulnere natus.  
Littera communis medijs pueroque viroque  
Inscripta est folijs, hæc nominis illa quærelæ.

& hoc ænigma apud Virgilium:

Dic quibus in terris inscripti nomina regum  
Nascantur flores: & Phyllida solus habeto.

Idem Ovidius:

Ipse suos gemitus folijs inscribit, & cœ cœ  
Flos habet inscriptum, funestaq; litera dicta est.  
Hyacinthum Latini vaccinium appellant.

ΗΡΑΣ ΚΑΙ  
Λήτες.

IVNONIS ET  
Latona.

Eodem Interprete.

IVNO.

**Κ**Αλὰ μὲν γὰρ, ὦ Λαῶνι, καὶ  
τὰ τέκνα ἔτεκόν ᾧ  
Λη. Λητ. ὁ πάσσαι, ὦ  
Ηρα, τοῖστος τίκταν διωάμι-  
θα, οἱ ᾧ ὁ Ηφαιστος δὴν. Ηρ.  
ἀπ' οὗτ' ᾧ μὲν ὁ χλωδός, ὅμοιος  
χρῆσιμός γε δὴ, τεχνίτης ᾧ  
ἄεις ᾧ, καὶ κατασκευαστικῆς  
ἡμῖν τὸν ὄρανόν καὶ τὴν Α-  
φροδίτην ἐξημε, καὶ σπερδία  
ξῆσαι πρὸς αὐτ'. οἱ ἡ βί πάσδων,  
ἡ μὲν αὐτ' ἀρρῆρικὴ σέρα ἡ μὲ.  
πρα, καὶ ὄρεος, καὶ τὸ τιλωτῶον  
εἰς τὴν σκυθίαν ἀπελθοῦσα,  
πάντων ἴσασιν οἷα ἰδίᾳ ξηνο-  
κλονοῦσα, καὶ μιμεῖσίν τὸς  
σκύθας αὐτὸς, ἀνθρωποφά-  
γους ὄντας. ὁ δ' Ἀπόλλων  
προσποιεῖται μὲν πάντα ἀδελ-  
φαί καὶ ὁξῶν, καὶ λιθαί.  
σηρ, καὶ ἰατρὸς εἶναι καὶ μαν-  
τῶνδαι, καὶ κατασκευαστικῆς  
ἐργασίᾳ ἡ μαντικῆς, τὸ μὲν

**P**ulchros a enimuerō  
Latona & liberos  
procreāsti Ioui. LA-  
TO. Non enim omnes, ὁ Ιου-  
no, tales parere possimus,  
qualis b Vulcanus st. IVNO.  
At hic c claudus quidem, ut  
tilis certe tamen est, d arti-  
fex optimus existens, ac cœ-  
lum nobis exornauit quoq,  
c Veneremq; uxorem duxit,  
a qua & studiose obserua-  
tur. Contra autem, f iuorum  
liberorum altera quidem vi-  
rilis ultra modum, & e mon-  
tiuaga est. & postremò h in  
Scythiam quoque profecta,  
omnes sciunt qualia comea-  
dat, hospites maciando, ac  
Scythas ipsos imitando, qui  
humana carne vescuntur. i A-  
pollo autem simulat quidem  
omnia scire sese, & k iacula-  
ri, & l cithara canere, &

m medicū esse, & n vaticinari: & ericlis vaticinandi tabernis  
hic in

ἐν Δελφοῖς, τὸ δ' ἐν Κλάρῳ,  
 καὶ ἐν Διδύμοις, ἕξαστα  
 τὸς ἡρώδης αὐτῷ, λοξὰ καὶ  
 ἰσαμορτίεισθαι πρὸς ἐνά-  
 τερον τῆς ἐρωτήσεως ἀρχει-  
 νόμῳ, ὡς ἀνιδίωρον εἶναι  
 τὸ σφάλμα. καὶ πλοτῆ ἢ  
 ἄλλ' ἔνδ' ἰδίῳ, πολλοὶ γὰρ οἱ  
 ἀνύτοι, καὶ παρέχονται αὐ-  
 τὸς λαταροχρησάμενοι. πρὸ  
 οὐκ ἀγνοῦνται γὰρ ὑπὸ τῶν συ-  
 ντακτικῶν, τὰ ποτὰ τερα-  
 ταίῳ. αὐτὸς γοῦν ὁ μίαν-  
 τισ ἠγνόη, ὅτι φονεύσει ἢ  
 τὸν ἐράμφορον ἢ Δίσκου; οὐ  
 προσμανθάνουσα δ' ὡς φά-  
 ξεται αὐτὸν ἢ Δάφνη, ἢ ταύ-  
 τα, οὐτὰ λαδὸν καὶ λαμύ-  
 πτω ὄντα. ἄσ' ἐκ ὁρῶ λαθό-  
 τι λαμπρικνοτέρα τῆς Νιό-  
 βης ἰδοξασ. Λητ. ταῦτα μὲν  
 τοῖς τίκνα, ἢ ξυνοῦτον,  
 καὶ ὁ ψαυδὸμαντις, οἶδα ὅς  
 πως λυπᾶσι ὁράματα ἐν τοῖς  
 θεοῖς καὶ μέλισσα, ὅταν ἢ ἢ  
 ἰπανῆτα ἐς τὸ λαμύ, ὅ δ'  
 ἐπιδαίξῃ ἐν τῷ συμποσίῳ,  
 θαυμαστόμῳ ἢ ἢ ἀπάτωρ.

Ηρ.

dem ob pulchriudinem laudatur, ille autem cibaram per-  
 sonat in conuiuio, omnibus ipsum admiratione prosequētibus.

hic in Delphis, illi Pin Cla-  
 ro & Didymis, decipit con-  
 sulentes se, obliqua et in vtra-  
 que parte quaestionis propo-  
 sita inclinantia responden-  
 do, ne videlicet erroris pos-  
 sit damnari atque ita ex hoc  
 quaestū facit. & dicescit. Mul-  
 ti enim amentes sunt, seq; i-  
 pso exhibent praestigijs delu-  
 dandos. Verum non ignora-  
 tur vtiq; a prudentioribus,  
 quod pleraque falsa ac ficta  
 dicitur: quippe ille ipse va-  
 res ignorabat, quod interfe-  
 cturus amatum suū esset di-  
 sco: neq; praedixerat ipse sibi,  
 quod fugitura ipsum esset  
 Daphne, idē aded formo-  
 sum atq; comatum. Quare  
 nō video quā causā pulchrio-  
 res liberos te quā Nioben  
 illam procreasse putaris.  
 LAT. At verò liberi hi, hor-  
 spitum matricis ista videli-  
 cet, & mendax vaticinator  
 ille, scio quo pacto mordeāt  
 te, dū cōspiciuntur inter deos:

& maxime quando haec quis

imuerō  
 liberos  
 i. LA.  
 et, o lu.  
 ssumus,  
 IVN.  
 dem, vñ  
 d arti.  
 ac cō.  
 it quoq;  
 m duxit,  
 sferuas  
 uorum  
 quidem vi.  
 & mon  
 tremō h in  
 e profecta,  
 alia comea  
 ctando, ac  
 itando, qui  
 seūtur. A.  
 ulat quidem  
 iacula-  
 canere, &  
 nāi tabernis  
 hic in

Ηρ. ἰχθυόσα, ὦ Λυγὲ ἰκθύων  
 θαυμαστός, ὅν ὁ Μαρσύας, ἂ  
 τὰ δίκαια αἰ μῦσαι δικάσαι  
 ἠθέλον, ἀπιδάσθῃ ἄν αὐτὸς  
 ἡρατῆος ἢ μουσικῆς; νῦν δὲ  
 κατασοφιδῆς ἀέτη ὁ ἀπὸς  
 πωλῶν, ἀδίκως ἀέτος, ἢ δὲ λα-  
 νίος παρθῆς, ὅτω λαλήεις  
 σιν, ὡς ἐπὶ ἑμάσθῃ ὀφθῆσα  
 ἡπὸ τῆς Ἀκταίων, ὅφθῆσα  
 μὴ ὁ νεανίον ὁ ἰξαγοράσθῃ  
 τὸ αἰσθῆ ὁ αὐτῆς ἰπαρῆσθῃ αὐ-  
 τῶ τὸς λυδίας, ἰὼ τῆς λυδίας, ὅ-  
 τι ὅθι τὰς νεύσας ἑμασθῆ  
 παρθῆς ὅφθῃ αὐτῆς ὅσα Λυ-  
 μίχα, ὦ Ηρα, φρονίς, ὅτι ζῆ-  
 να τῶ δτι, καὶ συμβασιλεύσας  
 αὐτῶ, καὶ σὲ τῶ ὀφθῆσας ἀ-  
 δίκως, καὶ ἄν ὀφθῆσας ὅ-  
 μιν ὀλίγον αὐθις διαρῆσθῃ  
 ὅφθῃ ὀλίγον ὅφθῃ ἰατῆσθῃ  
 τῶ τῶ κατῆσθῃ ὅφθῃ ἰὼ  
 νῦν ὅφθῃ ὅφθῃ ὅφθῃ

metu contumeliosa es. Veruntamen videbo te non ita multo  
 post rursus lachrymantem, quando te relicta in terram des-  
 scenderit ille, B in taurum aut C cygnum conuersis.

## GILBERTI COGNATI

## ANNOTATIONES.

**L**atona Cœti Titanis filia, à Ioue oppressa, ex eo gemi-  
 nam cōcepit prolem, Apollinem videlicet & Dianā,  
 quod Iuno ad eò egrè tulit, vt immisso contra illam Py-  
 thone

thone serpente, per totum terrarū orbem pellicem persecuta sit, donec errando ad sororem Asterien in insulā Orthygā peruenisset, à qua suscepta est, ibiq; Dianam peperit, quæ euestigiō obstetricis officium in nascituro fratre matri præstitit, & Apollinem nascentem suscepit, qui adultus mox Pythonem interfecit, & petentibus cœpit dare responsa Ouid. 6. Metam.

*Magna gemelliparæ venerantur nemina diuæ.*

Plin. lib. 34. Latona puerpera Dianam & Apollinē infantes sustinens. Porro Ortygia insula Delos postea vocari cœpit, quod cum antea aquismersa fuisset, subito Iouis iussu conspicua fuerit reddita. Nam ἰδρυὶ Græci dicunt, quod nos ostendere, seu manifestare. Vide inter marinos Iridis & Neptuni dialogum, in quo de Latonæ puerperio, & Delos insula vt emerferit.

a PVLCHRO liberis.] Apollinem & Dianam. Latonæ liberorū vituperatio & commendatio. b Vulcanus.] Iouis & Innonis filius ob deformitatem celo in Lemnum insulam deiectus, vbi ab Euryomone Oceani filia, & Theide nuptus est. Ea autem ruina, quæ de celo decidit, claudus factus est.

c Claudus quidē.] Vulcani cōmendatio hic, sed vituperatio de sacrificijs habetur, vbi scribitur, lunonē citra virilem congressum subuentaneo conceptu gravidam, Vulcanū edidisse, atq; eum quidem non admodum fortunatū, verum excusorem ac fabrum ararium: quiq; perpetuū in igni, tum in sumo versetur. Tum autē ne pedibus quidem integris: claudicare enim è ruina, cū à Ioue præceptus datus esset è celo. Quod ni Lemni pro sua bonitate eum, dum adhuc ferretur in aère, suscepissent, perierat nobis Vulcanus nō aliter quā Astyanax è turri deiectus. d Artifex, opt. exist.] Fingitur deorū faber, & Ioui fulmina, dijsq; arma aduersus Gigantes fabricasse. Officinam habere fertur in Lemno, & Cyclopes ministrōs, Cic. lib. 3 de Nat. deor. Tertius è Ioue & lunone, Lemni fabricæ traditur præfuisse, e Venerē uxorem duxit.] Admissus non est ad deorum mensam, quin etiam cū Mineruæ nuptias expetisset, repulsam passus est. Vnde Virgilius Ecl. 4:

Nec deus hunc mensa, dea nec dignata cubili est,

Aliam deinde sibi uxorem quærens, Venerem duxit, quã posseã  
 unã cum Marte in adulterio deprehendit. f Tuorũ liberor.]  
 Diane obtrectatio. A Iunone accusata, à Latona defenditur.  
 g Montiuaga.] Stat. in Achill. Littora multum mon-  
 tiuagã dilecta deæ. & Horatius lib. 4. Carm. Hæc ob virgi-  
 nitatis amorem fertur hominum consortia fugisse, & venando  
 sylvas incoluisse. Ob hæc causam sylvarum & nemorum dea  
 puabatur. h In Scyth. prof.] Septentrionalem regionem à  
 meridie Tauro terminatam laudatissimum templum habuit in  
 Taurico, vbi carne tenui humana litabatur. Fuerunt autem &  
 Scythæ & Tauri, siue Sarmata inhospitales, moribusque im-  
 manissimis, vt quĩ hospites omnes Diane scelerent immolare. Ve-  
 scerantur humanis carnibus, & interfectorum caluarias ha-  
 bebant pro pateris. i Apollo om. scire.] Apollinem artium  
 præsidem ex Homeri & Orphei hymnis colligimus. k iacula-  
 ri.] Arcum & sagittas habere scribunt, tum iaculatorem & sa-  
 gittarium faciunt, ac in Græcos sagittas immittentem. l Ci-  
 thara canere.] Citharædam ac citharædorũ deum patant  
 antiquitas. m Medicum esse.] Medicinã inuentorem, ac i-  
 psũ etiam medicum constiuerunt. n Vaticinari.] Vatem,  
 & vaticinij deũ existimant, & pro vase diuino accipiunt o Del-  
 phis.] Delphorum oraculum notissimum, quod summam fidei  
 apud mortales obtinuit. Creditum enim est antiquitã, nullum  
 oraculum fuisse certius, quã Apollinis. p in Claro.] Iſaacius  
 Lycophronis interpres, Clarum montem & urbem, non longè à  
 Colophone ponit, vbi fuerit Clarus Apollo. q Didymis.]  
 Fuit apud Miletum templum Apolloni dicarum, dictum & Di-  
 dymum ab Apolline Ditymeo, & gemine speciei. r Amaliũ  
 suum.] Hyacinthum, cuius fabula est notissima, vel ex proxi-  
 mè præcedenti dialogo Mercurij & Apollonis. s Fugitura  
 esset Daphne.] Thesala virguncula, quæ vim Apollinis fu-  
 gienſ conuerſa est in laurum. Martialiſ libro 11: Torquebat  
 Phœbum Daphne fugitiua. t Aded formosum.] Vir-  
 gilius in Bucol. Orphi Calliopæa Lino formosus Apollo.  
 u Atque comatum.] Hinc intonsus. x Nioben.] Niobe  
 Tantali filia, Amphionis vxor, liberos ex eo suscepit duodecim,  
 sex mares, totidemq; feminas. Hæc liberorum multitudine, &  
 pulchri.

pulchritudine ferox, Latonam. pro se contemnere ausa est, cum diceret illam duos solium peperisse. Apollinem & Dianā. Idcirco Dii hac contumelia offensi, Nioba filios ad unum interemerunt: Hæc Homeri interpret Il. ω. γ. Quæ Marfyas.] Plat. & Ouid. Satyrum fuisse scribunt. Palæphato: ἀργόρα vocat generatori vocabulo. Eius fabula refertur ab Hygino, Tzetza: de eius certamine & excoriatione Ouid. 6. Fast. Diod. Sicul. & in Tragopoda græcæ annos. Luciani. & Cōspectam ab Actæone.] Aetionis, qui à canibus laceratus iraditur. fabula est notissima Obstetricatura.] Diana Lucina parientibus favere creditur. Virgil. Casta fauce Lucina, tuus iam regnat Apollo. Eius autem proprium munus est distendere corporis rimas, & meatibus viam dare, quod accelerando partui salutare est.

B. In Taurum.] In puer salacissimus nihil non factus propter mulieres in Tauri speciem transformatus, Europam Agenoris regis Phanicum filiam rapuit, & per mare in Cretam transfuexit. C. Cygnum conuersus.] Cum Nemefi Oceani filia in anserem mutato concubuit.

## IOANNIS SAMBVCI

## ANNOTATIONES.

Irridet prolem Latonæ liu: da Iuno,

Ediderit tetrum quum tam en ipsa fabrum,

Fabula naturam ostendit lunonis acerbæ,

Quæ se supremi iactat ubique toro. PVL.

CHR O S enim.] ὀρέδιον. Non. n. om. tales par.] ἀπὸ τοῦ εἰδος. Artifex. opt. exist.] ἐπαγο. Πύθαιε. Cœlum nobis exor.] ἀπὸ τοῦ εἰδος φελικὸν μετρομῶ. Illic in Claro.] Postremi membri expositio. Obliqua & in vtr.] Apollinis oracula ἐπιμφοροειδῶς. Verum non.] ἐπιμφοροειδῶς. Ipse vates.] ἐπιμφοροειδῶς. Idque ad cō.] ἀπὸ τοῦ εἰδος ἐπιμφοροειδῶς. Quare non video.] Conclusio per collationem. At verò liber.] ἀπὸ τοῦ εἰδος ἐπιμφοροειδῶς. Ob pulchrit. laud.] ἀπὸ τοῦ εἰδος ἐπιμφοροειδῶς. Nequeo risum.] Irristo Illūmne.] Inficiatio. Vt qui ipse.] Approbatio. Hæc aut form.] Altera pars de Dianæ fabula. Vt interim non dicā.] ἀπὸ τοῦ εἰδος ἐπιμφοροειδῶς. Valdè an. el. es.] Conclusio στωπικῆ. Ast ego quæ Danaū incedo regina, Iouisq; Et soror & coniunx. Veruntamen.] ἀπὸ τοῦ εἰδος ἐπιμφοροειδῶς.

Eodem Interprete.

I V P I T E R.

**Ε**Ρμῆ, λαβὼν τῷ τὸ  
μῦθον, ἀπιθίς τῷ  
Φρυγίαν, παρὰ τὸν  
Πειάμω πᾶσι τὸν βουκόων  
(νέμει δὲ τῆς Ἰδης ἐν τῷ Γαργα-  
ρῶ) καὶ λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ-  
τι σι, ὦ Πάτερ Ἰελευα ὁ (ὡς  
ἐπαθὴν ἰκαλός τε αὐτὸς εἶ, καὶ  
ὄφθς τὰ ἱρωτικά, δικάσαι  
ταῖς θεαῖς, ἢ τις αὐτῶν ἢ ἰκαλ-  
νίση ἰσί. ὧ δὲ ἀγῶν τὸ ἀ-  
θλον, ἢ νικῶσα λαβέτω τὸ μῦ-  
θον. ὦρα δὲ ἦδη καὶ ἡμῖν αὐ-  
ταῖς ἀπιθῶα πρὸς τὸν δικασ-  
τήν. ἐγὼ δὲ ἀποδοῦμαι τῷ  
δίαταρ, ἵπτικος τε θυμῶς ἀγα-  
πῶν. ἢ εἴγε οἶόν τε λῶ, ἢ δέως  
ἄν ἀπάσας νικησῶς ἔσθω,  
ἄπῶς τε καὶ ἀνάγκη, μὴ τὸ  
ἰκαμίσθωρ ἀρδύτα, πᾶσι  
ἀπιχθάνωμαι ταῖς πλάστοι.  
δξ.

**M**ercuri, accepta  
hoc pomo abi in  
Phrygiā ad<sup>a</sup> Prid-  
mi filium, pastorem armena-  
ti (pascit autem in Ida mon-  
te, qua parte Gargarum  
vocant) ac dic illi: Iupiter,  
inquiens, ὦ Pari, iubet te,  
posteaquam & ipse formo-  
sus es, & rerum amatoris-  
rum doctus, sententiam fer-  
re inter deas, quæ nam il-  
larum omnium formosissi-  
ma sit. Certaminis autem  
præmium, ea quæ vicrit,  
pomum accipiat. Porro tem-  
pus iam est, ut & ipsa vos  
abeatis ad iudicem. Ego  
verò ablego à me arbitrium,  
ut qui ex æquo omnes vos as-  
mem: ac, si modò possibi-  
le foret, libenter omnes vos  
victrices videre vellem. præ-

ferim quando & necesse est, qui vni pulchritudinis summam  
adiudicabit, eū omnino in odium cæterarū pluriū incurrere.

Quare

Ἡ ταῦτο μὲν αὐτὸς οὐκ ἐπιτάσας ὑμῖν δικασέσθαι, ὁ δὲ Κριτίας αὐτὸς ὁ φερέξ, ἐφ' ὃν ἄπιτε, βασιλικὸς μὲν ἐστὶ, καὶ Γανυμήδους τούτου ξυγγενὴς, τὰ μὲν δὲ ἀφελὴς καὶ ὄρασθαι, κοῦν ἄν τις αὐτὸν ἀπαξιώσει τοιαύτης θέας.

Αφρ. ἰδὼ μὲν, ὃ ζῆν, εἰ καὶ τὸν μῶμον αὐτὸν ἐπισήσασαι ὑμῖν δικαστέον, θαρρόδσα βαδισοῦμαι πρὸς τὴν ἐπίθεσιν. τί γὰρ ἄν καὶ μωμώσαιτό με καὶ δὲ καὶ ταύτας ἀρίστων τὸν ἄνθρωπον. Ἡρα, οὐδ' ἔμεις, ὃ Ἀφροδίτη, διδία μὲν, οὐδ' ἄν ὁ Ἄρης ὁ σὸς ἐπιπραπῆ τὴν δίκασιν. ἀλλὰ δολόμηθα καὶ τοῦτον, ὅστις ἄν εἴ, τὸν Πάριον. Ζ. ἢ καὶ σοὶ ταῦτα, ὃ θύγατερ, ἰσχυροῦς; τί φησ; ἀπεσφῆν, καὶ ἐρυθρῆς; ἐστὶ μὲν ἴδιον τὸ ἀδιδάδαι καὶ τὰ τοιαῦτα, ὑμῶν τῶν παρθένων, ἐπινοίας δὲ ὁμοῦ. ἄπιτε οὖν καὶ ὅπως μὴ χαλεπήνητε τῷ Δικαστῆϊ ἀντισημίονα, μηδὲ κινδύνον ἐντρέψασι τῷ Κριτίῳ.

ac videte ne infensiores fiat is iudici, quæcunque victæ fueritis : néve malum aliquod inferatis ipsi adolescentulo.

bb 5 Neque

Quare equidem ipse vobis idoneus iudex non sum: adulescens autem ille Phrygius, ad quem hinc abitis, regio quidem genere prognæus est, & Ganymedis huius cognatus: ceterum simplex & montanus: neque quisquam illum cognitione hac indignum merito putaverit. VENUS, Ego vero, Iupiter, etiam si Momum ipsum præstituas nobis iudicem, præsentis animo iuratum ad documentum mei præbendum. Quid enim adeò reprobèderit ille in me? Sed oportet etiam hisce placere hominem. IVNUS. Neque nos, VENUS, timeamus quicquam, et iam si Mars iste tuus electus sit arbiter: sed recipimus & hunc Paris, quisquis etiam fuerit, IVP. Num igitur & tibi eadem hæc, filia, placent? quid respondes? avertis te, & erubescis? Est quidem peculiares hoc virginibus vobis, verè recudia affici erga talia. sed tamen annuis. Abite igitur,

οὐ γὰρ οἶόν τι ἐπίσης εἶνα  
 λακός πάσας. Ep. ποιο-  
 μιν δὴν τῆς φρυγίας, ἐχθρὸν  
 μὲν ἡγούμενον. ὅμως δὲ μὴ  
 βραδέως ἀκολουθεῖτέ μοι, καὶ  
 θαρρῆτε. οἶδα ἐχθρὸν τὸν πά-  
 ερ. νανίας ἐστὶ λακός, καὶ  
 τὰ κα ἐρωτικὸς, καὶ τὰ τοῖς  
 αὐτὰ κείνην ἰκανότατος, ἢ  
 ἄρ' ἡμεῖν. Δινασθε λακός.  
 Αἴρο. τοῦτο μὲν ἄπαρ ἀγα-  
 θόν, καὶ πρός ἐμοῦ λέγεις τὸ  
 δινασθῆναι ἡμῖν μὲν τὸν δινα-  
 στέον, πότρεα δὲ ἀγαθός ἐστιν  
 οὗτος, ἢ καὶ γυνὴ τις αὐτῷ  
 συνείστω, Ep. οὐ παντελῶς  
 ἀγαθός ἐστιν, ὃ ἀφροδίτη.  
 Αἴρο. πῶς λέγεις; Ep. ἴσ-  
 κῆ τις αὐτῷ συνοικῶν ἰθαία  
 γυνὴ, ἰκανὴ μὲν, ἀγροικὸς  
 δὲ καὶ δεινῶς ὄρεα, ἀπὸ οὐ  
 σφόδρα προσέχων αὐτῇ ἴσι-  
 κῆ. τίς δ' οὐρ' ἐνικα ταῦ-  
 τα ἐρωτᾷς; Αἴρο. ἄλλως ἠρό-  
 μω. Αἴθ. παραπροσδοκῆς, ὃ  
 οὗτος, ἰδίᾳ ταῦτη κοινολογῶ-  
 μιν.

eensueti : sed non admodum  
 adhibere animum ipsi vide-  
 tur. Cuius igitur gratia hæc interrogas? VEN. Nullius  
 sanè rei, sed ita temerè in mentem venit. MIN. Malè le-  
 gationem obis, heut tu, qui priuatim cum hac consilia con-  
 fers.

Neque enim fieri potest ut  
 equaliter omnes formosæ si-  
 tis. MER. Procedamus  
 ergo rectè versus Phrygiam.  
 Ac ego quidem præibo, vos  
 autem non lentè & sequimini  
 me, & bono animo este.  
 Noui ego Paridem hunc: a-  
 dolescens est formosus, &  
 quod ad cætera attinet, æ-  
 mori dedius, & ad Italia di-  
 sceptanda maxime idoneus:  
 neque ille facillè iudicauerit  
 malè. VEN. Hoc quia-  
 dem totum bene, adeoque  
 pro me narras, iustum vides  
 licet esse nobis iudicem. V-  
 trum autem & uxore adhuc  
 caret hic, an & mulier quæ-  
 piam ipsi cohabitât? MER.  
 Non omnino absque uxore  
 est, Venus. VEN. Quo-  
 modo hoc dicis? MER. Vi-  
 detur quædam cum eo habi-  
 tare mulier Idæa, sic fas-  
 tis formosa, cæterùm rustica,  
 atque inter montes malè

μιν ὦ; Ερ. οὐδὲν, ὦ Α=  
 θλωᾶ. Δαυδὲν, οὐδὲ καθ' ἑ-  
 μῶν ἀπ' ἡρώτο με, ἀ ἀγα-  
 μῶ ὁ Πάρις ἔπει. Αθην. ὡς  
 εἴ τι τοῦτο πολυπραγμονοῦ-  
 σα; Ερ. οὐκ οἶδα. φησὶ δ'  
 οὐδὲν ὅτι ἀπὸς ἐπελθὲν, οὐκ  
 ἐξέπιτησεν ἡρώτο με. Αθην.  
 τί οὐδὲν, ἀγαμῶς ἐσις; Ερ. οὐ  
 δλοκᾶ. Αθην. τί δὲ τῶν πο-  
 λεμικῶν ἐσις αὐτῷ ἐπιθυ-  
 μία, καὶ ἐπιδοξός τις, ἢ τὸ  
 πᾶν βουκόλῳ; Ερ. τὸ  
 μὲν ἀληθές οὐκ ἔχα λέγειν,  
 ἐκείνην δὲ καὶ νύκτωρ ὄντα, καὶ  
 τούτων ὀρέγεσθαι τυχεῖν, καὶ  
 βούλεσθαι ἀρ' ἄνωγον αὐτὴν  
 εἶναι κατὰ τὰς μάχας. Αφρο-  
 δῖτης; οὐδὲν ἐγὼ μὲν φο-  
 μαι, οὐδὲ προσεγκληθῶ σοι,  
 τὸ πρὸς ταύτῃ ἰδιόκαλῶν  
 μιμνήσκω ἢ, καὶ οὐκ  
 Αφροδίτης τὰ λοιπὰ.

Ερμ. καὶ αὐτὴ σχεδὸν τὰ  
 αὐτὰ με ἡρώτο. Διὸ καὶ χαλε-  
 πῶς ἔχει, μὴ δ' οἶον μενε-  
 κτῆν, εἴ τι καὶ ταύτῃ κατὰ

τὸ

Querulorum enim hoc, non  
 Veneris. MER. Etiam hæc fermè eadem interrogavit me:  
 quemobrem graüter ne feras, nèpe putes eò minus confe-  
 cuturam esse te, quòd huic quoque simpliciter & absque  
 dolo

fers. MER. Nihil mali,  
 Minerua, hoc: neque etiam  
 contra vos, sed interrogabat  
 me, an vxore adhuc careret  
 Paris. MIN. Quamob-  
 rem igitur hoc supersticio-  
 sè ac eò illa curat? MER.  
 Nescio. Aiebat igitur quòd  
 temerè ita in mentem venis-  
 set hoc, neque ex composito  
 interrogasset me. MIN.  
 Quid ergo? carèine vxore  
 adhuc? MER. Non videretur  
 MIN. Quid autem?  
 bellicæ ne rei studio aliquo  
 tenetur, atque amans gloriæ  
 est, an nihil aliud quam bu-  
 bulcus est? MER. Verum  
 quidem non possum dicere:  
 coniecturam autem facere  
 licet, iuuenis cum sit, etià hæc  
 res consequi illum cupere,  
 ac velle præcipuè in prælijs  
 esse. VEN. Vides? nihil  
 ego nunc conqueror, neque  
 crimini verto tibi, quòd cum  
 hæc seorsim nunc loqueris.  
 Querulorum enim hoc, non

τὸ ἀπὸ τοῦ ἀπικνευάμω. ἀλ-  
 λὰ μεταξὺ λόγων ἴδῃ πονὴ  
 προΐοντες, ἀπικνευάμω τῶν  
 ἀείρων, καὶ σχεδὸν γε κα-  
 τὰ τὴν Φρυγίαν ἰσμίμ. ἰγὼ  
 δὲ καὶ τὴν ἰδὼν ὄρω, καὶ τὸ  
 Γάργαρον ὄλον ἀκείδω· ἀ  
 δὲ τὴν ἰξπατώμα, καὶ αὐ-  
 τὸν ἰμῶν τὸν θικαστὸν τὸν  
 Πάριμ. Ηρ. ὅπου δὲ θειμ;  
 οὐ γὰρ κἄμοι φαίνται. Ερ.  
 ταύτη, ὦ Ηρα, πρὸς τὰ  
 λαὰ σκοπέ, μὴ πρὸς αὐρῶ  
 τῷ ὄρω. παρὰ δὲ τὴν πινυ-  
 ράν, οὐ τὸ αὐρον, καὶ τὴν  
 ἀγέλιω ὄρω. Ηρα. ἀπὸ  
 οὐκ ὄρω τὴν ἀγέλιω. Ερ. τί  
 φᾶς; οὐκ ὄρω βοΐδια κατὰ  
 τὸν ἰμῶν οὐτωσὶ δακτυλον,  
 ἐκ μίσην τῶν πτητῶν προ-  
 ερχόμενα; καὶ τίνα ἐκ τοῦ  
 σκοπέλου καταθίοντα, κα-  
 κάρωπα ἔχοντα, καὶ ἀνάρ-  
 ζοντα μὴ πρὸσω στακίδνα-  
 θωα τὴν ἀγέλιω; Ηρα. ὄρω  
 νιῶ, ἐγγικένος θειμ. Ερ.  
 ἀπὸ ἰκάνθ. ἰπαδὲ δὲ πη-  
 σίον ἰσμίμ, ἐπὶ τῆς γῆς,  
 ἀ

dolorespondi. Verū in in-  
 terea dum sermones cedis  
 mus, iam multūm progressi  
 si, reliquimus post nos stel-  
 las, & propemodum Phry-  
 giam contingimus. Ego  
 verò etiam Idam video, a-  
 deoque totum Gargarum  
 exactè: &, si non fallor,  
 ipsum quoque iudicem ves-  
 strum Paridem. IVNO.V.  
 bi autem is est? neque enim  
 ipsa etiam video illum.  
 MERCVR. Hac versusum,  
 Iuno, ad sinistram respice,  
 non ad summum montem,  
 sed secundum latus, ubi an-  
 trum illud & armentum vi-  
 des. IVNO. At non vi-  
 deo armenium. MER-  
 CVR. Quid ais? annon  
 vides buculas secundum  
 meum hunc digitum, ex me-  
 dijs rupibus progredientes:  
 & quendam à scopulo deor-  
 sum currentem, pedum ma-  
 nu tenentem, & prohiben-  
 tem ne longius dispergatur  
 armentum? IVNO. Video  
 nunc tandem; si modò ille

est. MER. Ille verò. Sed quia propè iam sumus, in terram,

ἐν Δοκῇ, κατὰ σάντων βαδίζομεν, ἵνα μὴ διαταράξωμεν αὐτῶν ἀνωθῶν ἐξ ἀφανοῦς καθιπτάμενοι. Ἡρα. εὖ λέγεις, καὶ οὕτω ποιοῦμεν. ἐπεὶ δὲ κατεβλήκαμεν, ὤρα σοι, ὦ Ἀφροδίτη, προΐεναι, καὶ ἡγεσθαι ἡμῶν τῆς δόξης. σὺ γὰρ, ὡς τὸ ἀνδρῶν, ἔμπειρος εἶ τοῦ χροίου, πολυλάκεις, ὡς λόγος, κατεβλήσασα πρὸς Ἀχιλλεῦ. Ἀφροδίτη. οὐ σφόδρα, ὦ Ἡρα, τοῦτο ἄχθομαι τοῖς σκόμμασιν. Ἐρμ. ἀπὸ οὐρανὸν ἡμῶν ἡγήσομαι. καὶ εἴδω αὐτὸς ἐν δίοξει τῆς Ἰδῆς, ὅποτε ὁ Ζεὺς ἦρα τοῦ μαρτυρίου τοῦ φρυγίου. καὶ ποταμὸς δὲ ἔστω ἄλλοθεν, ἢ ἐκείνου κατὰ πηγεῖς εἰς ἱπποκλήδου τοῦ ποταμοῦ. καὶ ὅποτε ἦδῃ ἐν ὧ ἀπὸ τῶν, συμπαριτάμην αὐτῶν, καὶ συνικούφιλον τὸν καλόν. καὶ ἄλλο μὲν ἔμενῃ, ἀπὸ ταυτοῦ τῆς πίστεως αὐτῶν ἀίητας σφ. ὁ μὲν εἴδω τότε ἔτυχε σφίσι πρὸς τὸ ποίμνιον

κατα-  
 ripuit. Nam hic quidem forè tum fistula canebat ad ouile  
 Iupiter

si videtur, demissi, pedibus faciamus iter, ne conturbemus illum supernè ex impro- uiso deuolando. **I V N O** Res- clè dicis, atque ita faciamus. Caterùm posteaquam descendimus, tuum iam est Venus, ut præeas, ac viam nobis ducendo commōstres. Tu enim, ut consentaneum est, locorum perita es, quippe quæ sapius, ut fertur fama, huc ad Anchisen descendis. **VENVS.** Non admodum, Iuno, me tua ista mouet dicacitas. **M E R C V R.** At igitur ego vos ducam nam & ipse frequenter in Ida versatus sum, quando Iupiter amabat adolescētulum istum & Phrygium: ac sapius huc veni ab illo missus, ut quid ageret puer, obseruarem: & cū tam in aquilam conuersus esset, vnà quoque e cum ipso aderam, & vnà formosum illum subleuabam. Et, si modò satis memini, ab hac ipsa rupe illi in sublime ab-  
 Iupiter

καταπλάμην, ὅτι ὄπισθεν αὐ-  
 τοῦ ὁ Ζεύς, κούφως μάλα τοῖς  
 ὄνυσσι περιεβαλὼν, καὶ τῷ σῶ-  
 ματι τὴν ἐπι τῆ κεφαλῆ τιὰς  
 ραυ δακτύλων, ἀνέφερε τὸν  
 παῖδα τῆσαραγμίνον, καὶ τῷ  
 πρᾶχθῶ ἀπεσπαραμίνους αὐ-  
 τὸν ἀπέβληπουτα. τότε οὖν ἐς  
 τὴν πλὴν σείεγα ἔλαβον, ἀπε-  
 βιβλήν, ἢ ἀντὶ τὸν τοῦ  
 Δίους. ἀλλὰ γὰρ ὁ Διαιτη-  
 τὴς οὐδὲσι πηλοισί, ὡς πε-  
 σείπωμεν αὐτόν. χαῖρε, ὁ  
 Βουκόλι. Πά. νῦν καὶ σύ-  
 γη, ὁ νεανίσκος. τίς δὲ αὐτὸν, Διὸς  
 πο ἀφίξει πρὸς ὑμᾶς; ἢ τίνας  
 ταύτας ἀγῆσ τὰς ζωῶνας;  
 οὐ γὰρ ἐπιτίθειαι ὄρειοπο-  
 λῆν, οὔτω γὰρ οὔσαι λαοῖα.  
 Ερ. ἀλλ' οὐ ζωῶντων ἔσιμ.  
 Ηραρ δὲ, ὁ Πάρι, καὶ Ἀθι-  
 νῶν, καὶ Ἀφροδίτῳ ὄρῳ,  
 ἀγῆμ τὸν Ερμῆν ἀπίσταλον  
 ὁ Ζεύς. ἀλλὰ τί πρῆμας, καὶ  
 ἀχρῆσ; μὴ δέειδι' χαρῆ-  
 πῶν γὰρ οὐδὲν. λαοῖν δὲ σε  
 Διαιτῶν γυρίσθαι τοῦ κά-  
 λους αὐτῶν. ἵπασθῶ γὰρ φησι  
 καλὸς τε αὐτὸς εἶ, καὶ σοφὸς  
 τὰ

doquidem enim, inquit, & formosus ipse es, & doctus

verum

Iupiter autem à tergo ipsi de  
 uolans, leuiter admodum vn  
 guibus circumieclis, & ore in  
 tiaram, quam super caput  
 habebat, impresso, in altum  
 sustulit puerum, perturba-  
 tum, & ceruice reflexa in i-  
 psium intuentem. Tum igitur  
 ego fistulam sustuli: ab-  
 iecerat enim illam præ timo-  
 re. Atenim arbiter hic pro-  
 pè est, quare compellemus i-  
 sum. Salue bubulce. P. A-  
 RIS. Et tu cerè adolefcès.  
 Quis autem ipse es qui huc  
 ad nos adueneris: aut quas  
 nam has adducis mulieres?  
 Non enim eiusmodi apparèr,  
 quæ in montibus versari con-  
 modè queant, formosæ adeò  
 eùm sint. MERC. At non  
 sunt mulieres. Iunonem ve-  
 rò, Pari, & Mineruam, &  
 Venerem vides, & me Mercu-  
 rium videlicet Iupiter ad  
 te misit. Sed quid tremis  
 & expallescis? ne metues: ni-  
 hil enim periculi hic. Iubet  
 autem, te iudicem esse pul-  
 chriiudinis ipsarum. Quan-  
 doquidem enim, inquit, & doctus

τὰ ἑρωτικά, σοὶ πλὴν γνῶσις  
 ἐπιτίπω. τὸ δ' ἀγῶν τὸν  
 ἀθλοποιήσῃ, ἀναζώνος τὸ μῦ-  
 λον. Ἀλλ' ἐφ' ἴδω τί καὶ βό-  
 ληται ἢ καλῆ, φησι, λάβειτω.  
 πῶς ἄν δῶρ, ὃ δίκαστοτα Ερμῆ,  
 Διωθεῖται ἐξ ὀδυνητῶς αὐτῶς,  
 καὶ ἀγροικοῦ ἄν, δικαστῆς γε-  
 νεῖσθι παραδόξου βίας, καὶ μεί-  
 ζον τὸ ἢ κατὰ βουλόρη, τὰ γὰρ  
 τοιαῦτα κείνην, τῶν ἀδρῶν  
 μάλλον, καὶ ἀσικῶν. τὸ δ' ἐξ  
 μὲν, αἴγα μὴ αὐτὸς ὀποτέρῃ  
 ἢ καμῶν, καὶ δάμαλις ἀπα-  
 λης δαμάλιος, τὰ γὰρ ἄν δικά-  
 σαιμι κατὰ πλὴν τέχνην. ἀντι-  
 δ' πᾶσα τε ὁμοίως λαοῦ, καὶ  
 ἐν οἷσ' ὅπως ἄν τις ἀπ' τῆς ἐ-  
 τέρας ἐπὶ πλὴν ἑτέραν μετα-  
 γάγοι πλὴν ὄψιν ἀρσπασίας. ὃ  
 γὰρ ἐλλείπει ἀφ' ἑαυτῶν ῥαδίως.  
 ἀπ' ἔνθα ἄν ἀπερείση τῶν ὄ-  
 των, τοῦτ' ἔχεται, καὶ τὸ πα-  
 ρὸν ἐπαυτῆ, καὶ ἐπ' ἄλλο με-  
 ταβῆ καὶ κῆνο καλόμ ὄρεα, καὶ  
 παραμυθῆ, καὶ ἐπὶ τ' ὀλησιον  
 παραλαμβάνεται. καὶ ὅπως  
 περιε-

dat. Inde si ad aliud transierit, etiam illud formosum videt,  
 & immoratur: & semper ab ijs que propria sunt, ceu  
 per successionem excipitur. Et in summa, circumfusa mihi

est

rerum amatoriarum, cogni-  
 tionem hanc tibi commedo:  
 ceterarum autem primum  
 scies lecto hoc poma. PA.  
 Cedo, ut videam quid sibi es-  
 tiam velit. Pulchra, inquit,  
 capiat. Quo pacto igitur, ὃ  
 here Mercuri, potero ego,  
 mortalis cum sum ipse ac ru-  
 sticus, iudex esse tam inopi-  
 nati spectaculi, & maioris  
 adeo quam pro bubulci cas-  
 piu? Nam huiusmodi cau-  
 sas disceptare, delicatorū at-  
 que urbanorum magis est.

Quod autem ad me attinet,  
 vira capella formosior alte-  
 ra sit, & iuuenta num alia a-  
 liam superet, fortassis ex ar-  
 te dijudicare possim. Hæ ve-  
 rò & formosæ pariter omnes  
 sunt, & non video quo pacto  
 aliquis ab vna ad aliam tras-  
 ferendo aspectum auellere  
 queat. Non enim facile ab-  
 sistere vult: sed cuiunque  
 se primo applicat, ei inhae-  
 ret, & quod praesens est lau-

ἄρι κέρυϊά μοι τό κάπνος αὐ-  
 τῆ, καὶ ὄλον παρτίληφέ με. καὶ  
 ἀχθόμεναι, ὅτι μὴ καὶ αὐτὸς, ὡ-  
 σπερ ὁ Ἄργος, ὄλω βλεπόμενος  
 ναμαὶ τῷ σώματι. δοῦν δ' ἄν  
 μοι καλῶς δικάσαι, πάσαις  
 ἀπ' ὅσων τὸ μῆλον. καὶ γὰρ αὐ-  
 τὸ καὶ τόθ' ἐταύτω μὲν εἶν' ὁμο-  
 βίβηκε τῷ Διὸς ἀδελφῶν, καὶ  
 ζωῶνα ταύτας δ', ἑταίρι-  
 ρας· πῶς ἔρω ἡ χαλεπὴ ἢ ὄσων  
 ἢ κείσις; Ερμ. ἐν οἴδᾳ. πᾶν  
 οὐχ οἶδ' ἂν τε ἀναδύσαι πρὸς τῷ  
 Διὸς κικληνομένον. Ἀλέ.  
 ἐν τοῦτο, ὡ Ερμῆ, πᾶσαι αὐ-  
 τὰς, μὴ χαλεπῶς ἔχων μοι  
 τὰς δύο τὰς νεγινημένας, ἀλ-  
 λά μόνων τῶν ὀφθαλμῶν ἡ-  
 γέθωαι τῶν διαμαρτίαν. Ερ.  
 οὕτω φασὶ ποιεῖσθαι. ὦρα δ' ἐ-  
 σοι ἡδὴ παρταίνων τῶν κείσιν.  
 Ἀλέ. παρασόμεθα, τί γὰρ ἄν  
 καὶ πάθοι τις; ἐκείνο δ' ἐπὶ  
 τὸν ἀδελφὸν βόλομαι, ποτε ῥα  
 ἐξαρτίσθ' σκοπεῖν αὐτὰς ὡς  
 ἔχουσιν, ἢ καὶ ἀποῦσαι δεισθῆναι  
 πρὸς τὸ ἀκριβὲς τῆς ἐξέτα-  
 σως;

est pulchritudo ipsarum, &  
 totum me complexa tenet.  
 Ac doleo quòd non & ipse,  
 quemadmodum Argus ille,  
 toto corpore videre possum.  
 Videor autem mihi bene  
 tum iudicasse, si omnibus po-  
 tum hoc reddidero. Nam  
 & rursum illud quoque ac-  
 cedit, quòd hæc quidem Io-  
 uis soror & coniunx est: il-  
 la verò filia. Quomodo igitur  
 non periculosum etiam  
 hoc pacto iudicium hoc fue-  
 rit? MER. Nescio, nisi  
 quòd non licet detrectare  
 Iouis imperium. PARIS.  
 Vnum igitur hoc, Mercuri,  
 persuade ipsis, ne succen-  
 scant mihi due illæ reliquæ,  
 quæcunq' victæ fuerint: sed  
 quicquid peccatum videbi-  
 tur, id solis oculis impotent.  
 MERC. Ita facturas se  
 aiunt. Tempus autem iam ti-  
 bi est, ut peragas iudicium.  
 PARIS. Faciemus peris-  
 culum. Quid enim agat quis-  
 piam? Ceterum illud primum  
 scire volo, utrū satis erit spe-  
 ctare ipsas, ut nunc sunt, vesti-  
 tas: an verò etiam exuere sese  
 necesse erit, ut diligentius  
 inspicere atque, examinari eo  
 possint:

στος; Ερ. τὸ μὲν οὐκ ἔστι  
 ἔδικασθαι, ἢ πρόστασις ὅτι καὶ  
 θύλας. Πά. ὅτι ἢ θύλα; γυμ-  
 νὰς ἰδὲν βόλομα. Ερ. ἀπό-  
 δυξί, ὡς αὐτὰ. οὐ δ' ἐπισκό-  
 πῃ, γὰρ δ' ἀπιστῶμεν. Ηρα.  
 καλῶς, ὦ Πάρι, καὶ πρώτη γέ  
 ἀρδύσομαι, ὅπως μάθης ὅτι  
 μὴ μόνως ἔχω τὰς ἀλένας πο-  
 κὰς, μὴ δ' ὡς βοῶπις εἶμι, μέ-  
 γα φρονῶ ἐπίσης δέ μοι πα-  
 σα καὶ ὁμοίως καλῶ. Αθ. μὴ  
 πρότερον αὐτῶ ἀρδύσοι, ὡς  
 Πάρι, πρὶν ἂν τὸν κισθὸν ἀπό-  
 θυται φαρμακίς γάρ εἰσι, μέ-  
 σε καταγοητῶσθαι αὐτῶ. καὶ  
 τοὶ γὰρ ἐχρῶ μὴ δ' ὄτω κκαλ-  
 λωπισμῶν καρῶνα, μὴ δὲ  
 τοσαῦτα ἰντεριμμῶν γὰρ  
 ματα, καθάπερ ὡς ἀληθῶς ἔ-  
 τάρων τινα, ἀπὸ γυμνῶν τὸ  
 κάμ' ὡς ἐπιδακνύων. Πά.  
 ἴδ' ἴδ' οὐκ ἔστι τὸ ἐπὶ τὸ κισθῶ, καὶ  
 ἀπόθε. Αρρ. τί οὐκ οὐκ καὶ  
 οὐκ Ἀθλῶ τῶν λόγων ἀφελῶ-  
 σα, ψιλῶ τῶν κεφαλῶν ἐπίθε-  
 κνύς, ἀπ' ἐπιστάς ἢ λόγον,  
 καὶ

formā nudam exhibere spe-  
 ctandam. P.A. Reflè sanè admonent illud de cestro: atq; etiam  
 depone illum. V.E. Cur non igitur tu Minerva galea de-  
 posita nudum caput spectandū exhibet: sed concutis conum,

sint? MERC. Hoc tuum  
 officium erit videre, ut potes iu-  
 dicis. Ac imperes ipsis licet,  
 quomocunq; etiam voles.

P.A.R. Quomocunq;  
 etiam volo? Nudas igitur vi-  
 dere volo. M.E. Exuite heus  
 vos. Tu verò inspicite cas. Ego  
 interim auertam me.

VEN. Reflè, ô Paris. Atque  
 prima certè exuam me,  
 ut noris, quod non solum la-  
 certos habeam candidos, ne-  
 que etiam magnos & augu-  
 stos oculos præ me ferendo  
 superbiam. Aequaliter verò  
 sum tota & vniformiter pul-  
 chra. M.I. Ne prius ipsam  
 exueris, ô Paris, quàm cestū  
 à se deposuerit, (incantatrix  
 enim est) ne te præstigys cir-  
 cumueniat per illum. Et cer-  
 tè quidem oportebat neque  
 etiam studiosè ita exornatam  
 hic adesse, neque tot coloris  
 bus fucatam, perinde ac verè  
 meretricè aliquā, sed ipsam

καὶ τὸ δικαστῆν φοβῆς; ἢ δὲ  
 θίας μὲν σοὶ ἰλιγγίῃ) τὸ γλαυ-  
 κὸν τῶν ὀμμάτων, ἄνω τοῦ  
 φοβεροῦ βλεπόμενον; Ἄθ.  
 ἰδὲ σοὶ ἡ κόρυς αὐτῆ ἀφῆρη-  
 ται. Ἀφρ. ἰδοῦ σοὶ καὶ ὁ  
 κισός. Ἡρα. ἀπὸ ἀφῆρσός  
 μιθα. Πά. ὦ Ζεῦ τιράσῃ τ'  
 θίας, τὸ κάπνου, τὸς ἰδούης.  
 οἶα μὲν ἡ παρθένῳ. ὡς δὲ  
 βασιλικὸν αὐτῆ καὶ σμυδὸν  
 ἀπολάμπει, καὶ ἀληθῶς ἄξιον  
 τῷ Διός. ὄρα δὲ ἡ δέως, καὶ  
 γλαυκρόν τι, καὶ προσάω-  
 γὸν ἐμείδιασθ' ἀπὸ ἡδῆ μὲν  
 ἄλλοι ἔχω τὴν ὠδαιμονίας. ἂ  
 δολκῆ δὲ, καὶ ἰδίε καθ' ἐκά-  
 στῶ ἐπιθεῖν βέλομαι, ὡς νινῶ  
 γε ἀμφοβολός εἰμι, καὶ οὐκ  
 οἶδα πρὸς ὅτι καὶ ἀποβλέψω,  
 πάντῃ τὰς ὄψεις πεισώμενος.  
 Ἀφρ. οὕτω ποιεῖν.  
 Πά. ἀπίτε ἔρ ἅ δέο. σὺ δὲ  
 ὦ Ἡρα, πειμένε. Ἡρα. πει-  
 μένεο. καπαδάειν μὲ ἀκεί-  
 βῶς τῆς, ὄρα σοὶ καὶ τὰ μα-  
 ἡδῆ σκοπέει, ἢ καλέ σοὶ τὰ  
 δῶρα τῆς νίαις τ' ἐμῆς. ἄρ γάρ  
 με,

quæ me diligenter inspexeris, tempus tibi erit & cætera id spec-  
 tate, num pulchra victoriae meæ dona proposita tibi. Nam si  
 me,

& perterres iudicem? An ve-  
 reris ne tibi obijciat & re-  
 prehendam caruleum istud o-  
 culorum, si dempto terribili  
 isto aspiciatur? MIN. Ec-  
 ce tibi galea hæc ablata.

VEN. Ecce tibi & cestus  
 hic. IVN. Sed exuamur  
 tandem. PAR. O Iupi-  
 ter monstrifice, quod spectem  
 culum? quæ pulchritudo? quæ  
 voluptas? qualis virgo hæc?  
 ut verò regalis illa & vene-  
 rabilis effulget, adeoq; verè  
 digna Iovæ: tuetur aut sua-  
 ve quiddam & iucundum,  
 ac blandum & illecebro-  
 sum. etiam arrisum. Sed iam  
 satis habeo felicitatis huius.

Si videtur autem, etiam seor-  
 sum unquamque inspicere  
 volo: quoniam nunc certè amo-  
 biguus sum, neq; satis scio ad  
 quid etiam me referam, vis-  
 su in omnes partes disfra-  
 cto. VEN. Ita faciamus.  
 PAR. Abscedite igitur vos  
 duæ: tu verò Iuno hæc ma-  
 ne. IV. Maneo. Ac postea-

με, ὁ Πάρι, Δικαίους εἶναι κα-  
 λῶν, ἀπάσους ἴση τῆς Ἀσίας  
 Διοπότυς. Πά. οὐκ ἐπὶ Δι-  
 οίς μὲν τὰ ἡμέτερα, πᾶσι δὲ  
 ἀπ' ἀπιδι πωπράξεται γὰρ  
 ἄπειρ ἄρ Διομή. οὐ δὲ πρόσθι  
 Ἀθωᾶ. Ἀθῶ. παρῆσιν κα-  
 σοι. καὶ τὰ μὲν, ὁ Πάρι, Δι-  
 καίους καλῶν, οὐ ποτε ἕλλησιν  
 ἀπ' ἀπιδι μάχης, ἀπ' ἀπιδι κρα-  
 τῶν πολέμου γὰρ σὺν νι-  
 κηφόρον ἀπιδι ἄσσομα. Πά.  
 οὐδὲν Ἀθωᾶ δὲ μοι πολε-  
 μου καὶ μάχης. ἀρλίη γὰρ,  
 ὡς ὁρῶς, τανυῖ ἐπὶ χετῶν  
 Φρυγίαν τε καὶ Λυδίαν, καὶ  
 ἀπολιμυτ ἡμῖν τὸ πᾶν  
 πρὸς ἀρχὴν δάξῃ δὲ, οὐ μισο-  
 ενήσους γὰρ, καὶ μὴ ἐπι-  
 Διόποις Δικαίους. ἀπ' ἐν-  
 Δυθὶ ἡδῶ, καὶ ἐπιδου τῶν κό-  
 ρω. ἰκανῶς γὰρ ἔδου. τῶν  
 Ἀπποδιδῶν παρῆσαι καρούς.  
 Ἀππο. αὐτὴ σοι ἐπὶ πηλ-  
 σίον, καὶ σκόπῃ καθ' ἐν ἀπει-  
 βῶς, μηδὲν παρῆσιν, ἀπ'  
 ἐνδοξείδων ἰκασῶ τῶν με-  
 λῶν. εἰ δὲ θέλεις, ὁ καλῶ, καὶ  
 τὰδε

diligenter, nihil cursu præteruehendo, sed immorando singu-  
 lis etiam membris. Quòd si verò placet, ὁ formose, etiam

me, Pari, formosior esse iu-  
 dicaueris, vniuersæ eris Asiæ  
 dominus. P A R. At non  
 donis nostra hæc geruntur.  
 Sed tamen abi. mox enim a-  
 getur quicquid æquum vi-  
 sum erit. Tu verò accede Mi-  
 nerua. M I N. Adsum tibi,  
 Quòd si igitur me, ὁ Pari,  
 formosam esse iudicio decla-  
 raueris, haud vnquã ex pu-  
 gna victus abibis: bellatorem  
 enim te, et victoriarũ com-  
 potem efficiam. P A R. Ni-  
 hil, Mimerua, opus mihi est  
 bello et pugnis. Pax enim,  
 vt vides, in præsentia tenet  
 Phrygiam ac Lydiam: et  
 ab hostibus quietum est pa-  
 tris imperiũ. Sed tamen con-  
 fide. neq; enim eò minus fe-  
 res: tametsi ob munera ne-  
 quaquam iudicium feramus.  
 Sed indue te tandẽ, et impo-  
 ne galeã, satis enim te inspe-  
 xi. Ac nunc Venerem adesse  
 tempus est. V E. Eccam  
 meisam tibi. Ac cõtemples  
 re singillatim vnum quodque

τάδε μου ἀκουσον. ἰδὼ γὰρ  
 πάλαι ὄρωσά σε νέον ὄντα,  
 καὶ καλὸν, ὁποῖον οὐκ οἶδα  
 εἴ τινα ἕτερον ἢ Φρυγία τρί-  
 φά, μακροῖσιν μὲν τοῦ κάλλους,  
 ἀτιμῶμαι δὲ τὸ μὴ ἀ-  
 πολιπόνηα τοὺς σκοπέλους,  
 καὶ ταυτασί τὰς πέτρας, κατ'  
 αἴεν ἔην, ἀλλὰ διαφθείρεμ τὸ  
 κάμθ' ἢ ἱρημιά. τί μιν  
 γὰρ σὺ ἀπολαύσεας τῶν ὀ-  
 ρῶν; τί δ' ἄν ἀπόνανδ' τῶ  
 σὺ κάλλους αἰ βόου; ἔπρεπε  
 δὲ ἴδῃ σοι γυζαμνίνα, μὴ  
 μὲν τοι ἄγροικῶν τινα, καὶ  
 χωρείτην, οἷα κατὰ πλὴν ἰδῶ  
 αἰ γυναικῶν, ἀλλὰ τινα ἐκ τῆς  
 Εὐλάθ' ἢ Ἀργῶθεν, ἢ ἐκ  
 Κορίνθου, ἢ Λακεωναίαν, οἷα  
 περ ἢ Ελευσίην δέ, νεία καὶ καλή,  
 καὶ κατ' οὐδὲν ἰδέσθω μὲν,  
 καὶ τὸ δὴ μέγιστον, ἰρωτι-  
 κή. ἰκένη γὰρ ἢ καὶ μόνον  
 θεῖασατό σε, οἶδ' ἰδῶ, πάν-  
 τα ἀπληπῶσα, καὶ παρα-  
 σχῶσα ἑαυτῶν ἑκδοῖον, ἕ-  
 ψῖται, καὶ σλινοκίεσα. πάν-  
 τος

hac mea dicta accipe. Es  
 go enim iamdudum aspi-  
 ciens te iuuenem adeo, &  
 formosum, qualem nescio  
 an vllum aliū nutriat Phry-  
 gia, beatum quidem te puto  
 ob pulchritudinem: repre-  
 hendo autem, quod non re-  
 licis hisce rupibus & saxis,  
 in orbe alicubi vitam degis,  
 sed corrumpi pulchritudi-  
 nem istam sinis in solitudi-  
 ne. Quid enim te montes  
 isti iuuant? aut quid pro-  
 ficiunt pulchritudine ista  
 tua boues? Decebat autem  
 te iam & uxorem duxisse:  
 non tamen rusticam ali-  
 quam & indigenam, quales  
 per Idam passim mulieres  
 sunt: sed ex Græcia aliquam,  
 vel Argiuam, vel Corin-  
 thiam, vel Lacenam, cuius-  
 modi Helena illa est, adole-  
 scentula & formosa, & nulle  
 parte me ipsa inferior,  
 & quod maximum est, a  
 mori quoque dedita. Nam  
 illa, si solū etiam aspi-

ciat te, satis scio, relicis omnibus, se & ipsa ceu in dedi-  
 tionem tradita, sequetur & cohabitabit tecum. Pro-  
 sum

τως δὲ καὶ οὐ ἀκήρυξας τι πε-  
 ρὶ αὐτῆς. Πά. οὐδέην, ὃ Α-  
 φροδίτη. νῦν δὲ ἡδέως ἀν-  
 ἀπίσωμί σοι, τὰ πάντα διη-  
 ζουμένης. Αφρ. αὐτὴ θυ-  
 γάτηρ μὲν ἐστὶ Λήδας. ἐκεί-  
 νης ἰ καλῆς, ἐφ' ἣν ὁ Ζεὺς κα-  
 τέσθη, κύνει ὄ γυρόμεν ὄ.  
 ποία δὲ τις πλὴν ἄψιν; ἡνικα-  
 μίρ, οἶαυ ἀκός ἐκ κύνου γιγ-  
 τημίντω. ἀπαλὴ δὲ, ὡς ἐν ὠπῶ  
 πρᾶφῆσα· γυμνάς τὰ ποικῆ,  
 καὶ παλαετικά. καὶ οὐτὼ δὲ  
 τι πειλοπούδασ ὄ, ὡς καὶ  
 πόλιμορ ἀμφ' αὐτῆ γυρίεθι,  
 τοῦ Θησῆος ἀφρορ ἔτι ἀρπάζ-  
 σαντ ὄ. οὐ μὲν ἀπ' ἱπας  
 δὲ πρ' ἄς ἀκμὴν καὶ ἴση, πάν-  
 τος οἱ ἄεσοι τῶν ἀχαιῶν ἐπὶ  
 πλὴν μνηστῆων ἀπλώττοσαν.  
 προικεῖθι δὲ Μενέλαο τῶν  
 Πελοπιδῶν γένους. ἃ δὲ θῆς  
 λας, ἐγὼ σοι καταπράξομαι  
 τὸν γάμον. Πά. πῶς φῆς;  
 τὸν τῆς γυγαμνίην; Αφρο-  
 δίτ' ἢ οὐ, καὶ ἄγροικ ὄ.  
 ἐγὼ

se obtulerunt. Antepositus autem reliquis tum Menelaus fuit,  
 ex genere Pelopidarum natus. Quòd si autem voles, ego tibi  
 conficiam has nuptias. PAR. Quid narras? eiuſne quæ nam  
 nupsit alteri? VENVS. Iuuenis adhuc es, ὄ rusticus.

sum autem ὄ tu audisti iam  
 aliquando de ipsa. PAR.  
 Nihil etiam, ὄ Venus. Nunc  
 autem lubens audiero omne  
 quicquid est de illa te nar-  
 rantem. VENVS. Est  
 hæc & filia quidem Leda  
 formosæ illius, ad quam Ius-  
 piter è cælo deuolauit in cy-  
 gnum conuersus ὄ. PAR.  
 Qualis autem aspectu est?  
 VENVS. Candida qui-  
 dem, qualem consentaneum  
 est esse è cygno progeneratam:  
 tenera autem, ut quæ in os  
 uo enutrita fuerit; nuda ples-  
 runque exercens sese, ὄ pas-  
 læstricæ rei dedita. Aded  
 igitur magnopere ab omni-  
 bus passim expetitur, ut ὄ  
 bellum ipsius causa susce-  
 ptum fuerit, cum<sup>h</sup> Theseus  
 nondum nubilem illam ra-  
 puisset. Postea verò cū iam  
 ad florem ætatis peruenis-  
 set, optimi quiq; Achiuorum  
 ad petendas illius nuptias se-

ἐγὼ δὲ οἶδα, ὡς καὶ τὰ τοιαῦτα θραῦν. Πά. πῶς; ἰθὺς ἔλω γὰρ καὶ αὐτὸς ἀδελφεά. Αἴρω. σὺ μὲν ἀποδημῶσαι ἐπὶ θείῃ δὴ τῆς Ἑλλάδος. καὶ παρὰ δὲ ἀφίκη ἐς τὴν Λακεδαιμόνα, ὅφρατα σὲ ἢ ἑλένη. τὸντινὸν δὲ ἐμὸν ἄρ' αἶν τὸ ἔργον, ὅπως ἐραδίησιν ταῖσόν, καὶ ἀκολούθησιν.

Πά. τοῦτ' αὐτὸ καὶ ἄριστον εἶναι μοι δοκῶ, τὸ ἀπολιποῦσαρ' ἄνδρα, ἰθὺς βαρβαρὸν καὶ ξένον συνοικησῶσαι. Αἴρω. θάρσει τούτων καὶ ἔνικα. πῶς γὰρ μοι ἐστὶν εὐνοικαλῶ, ἡμεῖς καὶ ἔρας, τούτα σοι παραδώσω ἡγεμόνι τῆς οὐδοῦ γεννησομένο. καὶ ὁ μὲν ἔρας, ὅπως παρὶνθῶν ἐς αὐτὴν, ἀναγκάσθαι τὴν ἡλικίαν ἐρεῖν ὁδὸν ἡμεῖς, ὡς ἔω σοι περιχρῆσθαι, τοῦδ' ὁπερ ἐστὶν, ἡμερτόντι θῆσαι, καὶ ἐράσμιον. καὶ αὐτὴ δὲ συμπαροῦσα, διήσομαι καὶ τῶν χαρίτων ἀπολουθῆναι. ἀπαίρει αὐτὴν ἀναπέσομαι.

Ego verò noui quo pacto talia perficere conueniat.

PAR. Quomodo? cupio enim et ipse scire. VEN. Tu quidem proficisceris ad perlustrandam Græciam, atque ubi Lacedæmona perueneris, videbit te Helena. Post illa verò, meum iam opus erit efficere, quò illa amore tui capiat, ut sequetur. PAR.

Hoc ipsum etiam incredibile mihi videtur, ut illa reli-

cto coniuge, cum homine barbaro atque hospite è patria nauigare in animum inducat.

VEN. Bono animo esto. Nam huius cerè rei gratia liberos duos habeo pulchros. Amabilitatem et Cupidinem videlicet, quos tibi tradam, qui tibi duces itinervis futuri sint. Ac Cupido quidem totus subingrediens illam, ut coget amare mulierem. Amabilitas autem tibi ipsi circumfusa, id quod ipsa est, et expetibilem te reddet, et amabilem. Deinde autem

et ego vnà præfens rogabo Gratiâs, quo et illa comites se præbeant: atque ita omnes ipsam ad hoc quod volumus impellemus.

μέρ. Πά. ὅπως μὲν τάχα  
 χαρίσθαι, ἀδελφον, ὃ Ἀφρο-  
 δίτη. πάλιν ἔρω γὰρ ἡδὴ τῆς  
 Ἑλένης, καὶ οὐκ οἶδ' ὅπως καὶ  
 ὄρα ἄν αὐτὴν οἶμαι, καὶ πλεον  
 ὄνθ' τῆς Ἑλλάδος, καὶ τῆ  
 Σπάρτης ἐπιθυμῶ, καὶ ἐπ' αὐ-  
 ναί μιν πλὴν γυναικῶν, καὶ  
 ἀλθρομαι ὅτι μὴ πάντα ταῦ-  
 τα ἡδὴ ποιεῖ. Ἀφρο. μὴ  
 πρότερον ἰραδῆς, ὃ Πάει,  
 πρὶν ἐμὲ πλὴν προμνήστριαν  
 καὶ νυμφαγωγὸν ἀμείψασθαι  
 τῆ κείσθαι. πρὶν γὰρ καὶ μὲ  
 νικηφόρον ὑμῶν συμπαραῖ-  
 ναι, καὶ ἰορτάσασθαι ἅμα καὶ  
 τοὺς γάμους καὶ τὰ ἐπιμήνια.  
 πάντα γὰρ ἔνιστί σοι, ἢ ἔρω-  
 τα, τὸ κάπνος, τὸν γάμον τῶ-  
 τος τὸ μὲν πρῶτον. Πά. δι-  
 δοίκα μὲν τὸ ἀμύλησθαι μετὰ  
 πλὴν κείσθαι. Ἀφρο. βίβη ἐς  
 πομόσομαι, Πά. μηδ' αὖτως,  
 ἀλλ' ἔσθ' ὅπως πάντων Ἀφρο.  
 ἵπτασθαι ἅν σοι πλὴν Ἑλέ-  
 νης παραδώσασθαι γυναικῶν, καὶ  
 ἀπολεθῆσθαι γὰρ ἐπ' αὐτῶν, καὶ  
 ἐπιβῆσθαι παρ' ὑμῶν ἄς πλὴν  
 Ἰλιον,

VEN. Promitto igitur, Helenam iradiuram me esse ux-  
 orem tibi, & suuram comitē proficiscenti ad ipsam: deinde &

c c 4 Ilium

lemus. Quomodo fortassis  
 hoc procedet, incertum ad-  
 huc, Venus est: veruntamen  
 amo iam Helenam, & ne-  
 scio quo pacto etiam videre  
 ipsam mihi videor, & nauis  
 ipsam rectā versus Græciam,  
 & in Sparta peregrē absūm,  
 & redeo vā cum uxore:  
 & doleo quòd non omnia  
 hæc iam nunc facio. V E-  
 NVS. Ne prius amaueris,  
 Pari, quàm i pronubam me  
 & sponsa conciliatricem iu-  
 dicio hoc remuneratus sue-  
 ris. Decet enim & me vi-  
 ctoriae compotem factam  
 adesse vobis, & celebra-  
 tem peragere nuptiarum pa-  
 riter & victoriae. Omnia  
 enim licet tibi hæc, & amo-  
 rem, & formam, & nus-  
 ptias k pomo isto mercas-  
 ri. P A R. At metuo ne  
 me post latum iudicium ne-  
 gligas & contemnas. V E N.  
 Vis igitur ut iurem tibi?  
 P A R. Nequaquam, sed  
 tantum promitte denūo.

Ἰλιον, καὶ αὐτὴ παρίσομαι, Ἰλιον venturam esse ad vos.  
 καὶ συμπράξω τὰ πάντα. Atq; adeò ipsa praesens ade-  
 Πά. καὶ τὸν ἔρωτα, καὶ τὸν ro, & ad omnia optulabor.  
 ἡμέρον, καὶ τὰς χάριτας ἄ- PAR. Etiam Cupidinem  
 ξαι; Ἄφρο. θάρρα καὶ τὸν & Amabilitatem & Gra-  
 πόθορ καὶ ἡμίναορ πρὸς tias tecum adduces? VEN.  
 τέτοις παραλήφομαι. Πά. ὁ Bonum animum habe: quin  
 κοῦρ ἐπὶ τούτοις δίδωμι τὸ & Desiderium<sup>1</sup> & Hyme-  
 μῦλλον, ἐπὶ τέτοις λάμβανε. naum praeterea comites as-  
 sumam. PAR. Ob haec iugiu do tibi pomum, ob haec accipe.

## GILBERTI COGNATI.

## ANNOTATIONES.

## ARGUMENTVM.

**H**Vius iudicij occasionem dedit Eris, rixarum dea, in  
 Thetidis & Pelei nuptijs: ad quas reliqui dii omnes,  
 praeter Eridem, hoc est, discordiam (quid enim huic tur-  
 bulentæ atque insanæ Deæ cum nuptijs?) inuitati con-  
 ueniunt, Eris ultura iniuriam suam, pomum elegantif-  
 simum cum hac inscriptione, ἡ καλὴ λαβίτω: id est, pul-  
 chriori detur, in mensam discumbentium proiecit. Iupi-  
 ter, ne qua fieret in nuptijs commotio, Mercurium ad  
 Paridem mittit: ut ipso iudice, pomum detur venustiori.  
 Habita inter deas tres longa disceptatione, Paris promif-  
 sæ Helenæ occasione, Veneri dat pomum. Ipse ad Spartam  
 nauigio proficiscitur, Helenam rapit, raptam ad Ilium  
 deducit. Hinc illæ lachrymæ, hinc illud decennale  
 bellum, quod tota Græcia ad Troiam gessit: quod quidem  
 ab Homero libris 24. vsque ad Hæctoris interitum  
 describitur. Exat etiam Coluthi Thebani de Helenæ  
 raptu liber vnus. Vide praeterea infra dialogum Mari-  
 num, Panopes & Galenes. Item coniuuium Lapitharū:  
 postremò Charidamum.

a PRIAMI filium pastorem.] Nam & Paris pastor fuisse  
 dicitur, atque tunc eum iudicem formæ inter Deas fuisse ferunt.  
 Virgi-

Virgilius: —amârunt dij quoque sylvas

Dardanius que Paris, &c.

b Electus sit arbiter.] Nec nos, bella Venus, nostræ formæ  
metuimus: ne quidem si ad tuum Mariem huius arbitrium cau-  
sæ deferretur. c Cum eo habitare.] *συνοικῆναι* hoc loco ver-  
bum est rectum, & pudoris ac verecundia plenum, idemq; va-  
let quod infra diximus in primo meretricio Dialogo *ἄξιόν τῷ ἐ-  
χέειν*. Laërtium quoque in Aristippo vsu esse constat, pro co-  
habitare. d Phrygium.] Catamyrum puerum Ganymedem,  
Trois filium, quem ob elegans ingenium in Ida pascentem rap-  
uisse Iupiter, in aquilam conuersus, fingitur. Fabula est apud  
Ouidium: & de eo loquitur Theocritus in Syracusis, Iouis pue-  
ri pocillatorem eū vocans, repudiata enim Hebe Ioui pocula mi-  
nistrat. Itē Xenophon in Symposio. De eo Virg. in princ. 1. *Aen.*

— & rapti Ganymedis honores. e Cum ipso aderā.]  
Volabam. Mercurius de Ioue Ganymedem rapturo. In raptu  
Ganymedis dissentiunt auctores: nam Homer à dijs, Virg. 5. *Ae-  
neid.* ab aquila, Ouid. 10. *Met.* & nositer Lucian. à Ioue in a-  
quilam verso raptum scribunt. Illud quidem dicunt omnes ra-  
ptum, vt Ioui, sicut Ouidius loquitur, pocula misceret. f Ab-  
scedite vos duæ.] *Ἐνοκάτιο* imperfecta *ἄπιτε* *αὐτῶν*. i. abite  
vos due. *ἄπιτε* Græcè, Latine vnus literæ mutatione, abite.

g Filia quidem Ledæ.] Iupiter, propter mulieres nihil non  
factus est. Cygnus Ledam compressit, Tyndari regis uxorem, quæ  
ouum peperit: vnde nati sunt Dioscuri, Pollux & Castor & He-  
lena, vt est apud Ouidium 6. *Metam.* & 14. *Iliad.* Apud Athe-  
næum lib. 2. exponitur eius quoq; fabulæ origo. De Helenæ for-  
mæ, procerum cum Græcorum, tum Troianorum robore & mo-  
ribus, & alijs virtutibus, vide Daretem Phrygium, in historia  
belli Troiani, qui ei interfuit *αὐτίκην*. Helenam ob formæ ele-  
gantiam primū à Theseo, deinde à Troiano Paride raptam, histo-  
rie tradunt. De Helenæ pictura vide Plin. lib. 35. c. 3. h The-  
seus.] De Theseo est apud Isocratem in encomio Helena, *Ἐ-  
ριπίδην* in Helena. Eius vitam scripsit Plutarch. i Pronu-  
ba.] *Ἐπὶ νύκτι*, i. *ἡ νύκτι* dicitur, quam Xenophon  
*Ἐπὶ νύκτι* vocat. *Προνοῦσα* est, pronubæ officio fungi, &  
nuptiarum conglutatrix, i. *συνεγχεῖσθαι* & *ζῶμα*. & *αἰς* i.

psa *ἄρτυρα* dicitur, quasi conciliatrix, ars conciliandi & copulandi. *ἄρτυρα* *ἑρμῆς* etiam, cui *ἄρτυρα* dicitur. Idem Lucianus in Herodoto: *ἄρτυρα ὄρα μὲν τῶν Ἀστῆων τῶν δὲ ἄρτυρα ἰσχυρῶν*. Quod idem dixit, quia Proxenes artem pictoris admiratus, qui nuptias Alexandri pinxerat, generum sibi eum ascivit virō. *ἢ* Pomo isto mercari. ] Mercandi verba variis dativo inveniuntur In Græco. *ἢ* *ἄρτυρα* *ἢ* *ἄρτυρα*. Sunt qui putant subaudiendum *ἄρτυρα*, alijs placet, *ἄρτυρα* *ἢ* *ἄρτυρα*. ] Hymeneus nuptiarū deus, quē Poëtæ fabulantur Veneris & Liberi filium fuisse, primūq; certas nuptias instituisse.

## I O A N N I S S A M B V C I

## ANNOTATIONES.

*Ἐξυπαλῶς* iudicij Paridis.

Paridis iudicium, vti vult Proclus Diadochus in Platonis Commentarijs, nihil aliud est q̄ doctus adolescentis in persequendo hoc aut illo vitæ instituto, dum aut recta ratio eum ducit ad verorum bonorum, hoc est, Palladiæ vitæ amorem, vel animi affectus recordia seductus, ad Veneræ, & in speciem pulchræ formæ admirationem raptus & inclinatur.

Matris Acidaliæ iuuenis deceptus amore,

Non curat reliquas cæcus habere deas.

Pallade quid melius? Iunone potentius ipsa?

Præferimus Cypridos munera prava tamen.

*Iudicium Paridis avroxyedias.*

Priamides iuuenis, quo non formosior alter,

Qui tenuit magni Troia sceptræ senis:

Pallados & Veneris formæ, Iunonis & olim

Arbiter electus, talia verba tulit:

*Ad Iunonem.*

Quamuis magna potes Iuno, coniunxq; fororq;

Illius excelsi qui iuga summa tenet:

Non tamen his moueor, curæ mihi non tua dona,

Haud referes formæ præmia chara tuæ.

*Ad Palladem.*

Frustra tu certare paras quoq; Pallas amica:

Ingenij quamuis gloria magna tui.

Nam



σκόμματα. Non admodum Iuno.] *Veneris responsio.* Atq;  
 igitur ego vos inducam.] *Mercurij pollicitatio.* Nam &  
 ipse.] *Ratio.* Vt quid ageret puer obler.] *σκάπτε τὴν ἡ-*  
*εγν.* Et si modò satis memini.] *Interferis fabulam de ra-*  
*pto Ganymede.* Tum igitur ego sist. iust.] *Redit ad ipsam rē.*  
 Salue bubulce Paris.] *Compellationes ἢ ἀπασιμί.* Quis  
 enim ipse es qui huc ad nos.] *ἐρώτησις θαυμαστικῆ.* Non  
 enim eiusmodi.] *δέξις τῶν ἀρσένων.* At non mulieres.]  
*ἀφύγησις.* Sed quid tremis.] *Confirmat Pavidem tremen-*  
*tem.* Quandoquidem form. ipse es.] *αἰτιολογία.* Cogni-  
 tionem hanc tibi.] *ἐπιτροπή.* Cedo ut videam.] *Perisio.*  
 Quo pacto.] *Reiectio.* Mortalis cum sim.] *Extenuatio*  
*suadent rē ἀδυνάτου.* Nam huiusmodi.] *Ratio per compara-*  
*tionem.* Hæ verò & form.] *Αἰ ἀσπίδι, ὅτι χαλεπὴ ἢ κρείσις.*  
 Non enim facile.] *αἰτιολογία.* Et in summa.] *ἐπιφώνημα.*  
 Doleo quod non & ipse.] *ὄχι.* Benè tū iudicasse.] *Αἰ τωο.*  
 Nescio nisi quod.] *Proponit ipsæ conditionem.* Facturas  
 se aiunt.] *Recipiunt conditionem.* Tempus tibi est.] *Iusio.*  
 Quid enim agat.] *Occupatio.* An verò etiam.] *διδάξεισις.*  
 Hoc tuū offic. erit.] *Permissio.* Nūdas igitur videre vo-  
 lo.] *Expositio sine sententia.* Tu verò inspice eas.] *Iusio.*  
 Quòd non solùm lacert. hab. cand.] *Venus seipsam com-*  
*mendat.* Nec priùs ipsam.] *Interlocutio.* Et certè quidem.]  
*κατηχησία.* Cur non igitur.] *ἀντικατηχησία.* An metui-  
 sti.] *θαυμασμός.* Ecce tibi galea.] *ἀρσενικὴ κείσ τῶν πασῶν.*  
 O Iupiter.] *αἰτίσις.* Vt verò.] *Clausula.* Tuetur aūr.]  
*ἀσπύριον ἐξέτασις τῶν ἐκείνων.* Si videtur.] *Ascensus ad illud.*  
 Tu verò Iuno.] *ἀποπροφῆ πρόσεικτικῆ ad Iunonem.* Ac  
 posteaquam.] *ἀποχρησις ad corrumpendum iudicem.* Non  
 donis nostra hæc geruntur.] *Recusatio donorum.* Accede  
 Minerua.] *Vocatio Mineruæ.* Quòd si igitur.] *ἀποχρησις.*  
 Nihil Minerua.] *Recusatio.* Pax enim.] *Ratio à contrario.*  
 Confide.] *Horatio.* Venerè adesse tempus est.] *Transi-*  
*tio ad Venerem.* Contemplare singillatim.] *Permissio.*  
 Quòd si verò placet.] *ἀξίωσις.* Te iuuenem ad eò form.]  
*ἐπιαιτι.* Beatum quidem te.] *μεγαλομός.* Ob pulchri-  
 tudinem.] *αἰτιώσις.* Reprehendo autem.] *ἀποπροφῆτικῆν.*  
 Quid

Quid enim tu fruaris his.] *ἀπολογία*, ab iniucundo & iniu-  
tili. Decebat autē.] *A decoro*. Quales per Idam.] *ἴδης*.  
Cuiusmodi Helena est.] *ἰσίδεως*. Adolefcentula & for-  
mofa.] *ἄσπλαγγορφία*. Profum autē.] *ἄσκαπίσεισις*.  
Est hæc filia quidem Leda.] *διυγής* à parentibus aspectus  
vel forma, & corporis temeritudine. Theseus nondum nu-  
bilem.] *Proci Helena. Menelaus.* *Marius Helena.* Quòd  
fi voles.] *ἰσίδεως*. Quid narras.] *τὸ ἀδῶλον*. Tu pro-  
ficisceris.] *ὁ πῶπ & ἡ δῶλον*. Post illa verò.] *ἰσίδεως*.  
Incredibile mihi videtur.] *Reperit τὸ ἔπιον*. Bono ani-  
mo esto.] *Pollicetur adiumentum suum. Cupido quidem.*  
*τὸ ἐκδοσίδμα*. Veruntamen amo iam.] *Vincitur Paris*  
*non à gloria cupiditate, aut regnandi libidine, sed ab amore*  
*turpi. Videre mihi videor.* *Φαύλα*. Ne prius ama-  
ueris.] *ἀξίως τ' ἀμοιβῆς*. Decet enim.] *A decoro*. Om-  
nia enim.] *A possibili*. Ne me post negligas.] *Petit si-*  
*dem sibi dari. Promitto igitur.* *Promissio Helena & suæ*  
*opis. Ob hæc igitur.* *Conclusio indicij.*

ΕΡΜΟΥ ΚΑΙ  
ΜΑΙΑΣ.

a MERCVRII  
& b MAIA.

Erasmo Roterodamo interprete.

MERCVRIVS.

ΕΣΤΙ γάρ τις, ὃ μῆτερ,  
ἐν ἔρανῳ θεὸς ἀδελφός  
τεροῦ μῦθῃ; Μαία. μὴ  
λέγε, ὃ Ερμῆ, τοῖδ' ὅσον μὴδ' ἔχῃ.  
Ερμ. τί μὴ λέγω; ὅς τοσαῦτα  
πράγματα ἔχω μόνῃ ἑκάμ-  
νων, ἢ πῶς ἑσάτας ἄπυρε-  
σίας ἰσπλάμῃ; ἔωθ' ἢ μὴ  
ἔξανασάνῃ, σάραμ τὸ  
Nam manè protinus surgendum est mihi, statimque verrendum

Et verò, mater, Deus  
quisquam in cælo me  
miserior? MAI. Ca-  
ue ne quid istiusmodi dixe-  
ris, Mercuri. MER. Quid  
non dicam? qui quidem tan-  
tum negotiorum solus suski-  
neam, quibus de lassor, in tam  
multa ministeria distractus.  
cenaen.

Quis

συμπόσιον δὲ καὶ ἀγασπῶ=  
 σαῖτα πῶς ἐκκλησίαν, ἧσα ἀν-  
 θετήσαντα ἕκαστα, παριστάνου  
 ἔδ' Διὶ, καὶ ἀγασπῶν τὰς ἀγχι-  
 νίας τὰς παρ' αὐτῷ ἄνω καὶ ἑκά-  
 στα ἡμεροδρομῶντα καὶ πανηλι-  
 θόνητα ἔτι λινομιμήθων, πα-  
 ρατιθέμενα πῶς ἀμφοσίων.  
 ποτὶν δὲ τὸν νῆαν κερύθρον  
 οἰνοχόρον ἦσαν, καὶ τὸ νῆαν  
 ἐν ἰσθμῶν. τὸ δὲ πάντων  
 δαυότατον, ὅτι μηδὲ νεκτὸς  
 λαοὶ αὐτῶν μὲν ὅ τῶν ἀνῶν,  
 ἀπὸ δὲ καὶ τότε ἔδ' Πλού-  
 τωνα ψυχαγωγῶν, καὶ νεοπο-  
 μοπῶν εἶναι, καὶ παριστάνου  
 ἔδ' δικασθεῖς. ὅ τῶν ἰανά  
 μοι τὰ τῆς ἡμέρας ἔργα, ἐν  
 παλαιστικῶν εἶναι, καὶ τῶν  
 ἐκκλησίουσιν ἐκρύβην, καὶ ῥή-  
 τορας ἐν δὲ δασκαλῶν, ἀπὸ ἔτι  
 καὶ νεκτὰ σὺν ἀγασπῶν  
 μεμεισμένων. καὶ ἔτι τὰ μὲν  
 τῆς Ἀλκας εἶναι, παρ' ἡ-  
 μῶν ἐκείνων ὅ τῶν οὐρανῶ  
 καὶ ἐν ἄδου εἶναι. ἐμοὶ δὲ,  
 καὶ ἐκείνων ἡμῶν καὶ ταῦ-  
 tionibus præconis vices ago, dum 8 oratores in sruo: ni hæc  
 quoq; prouincia accidat, ut simul etiam umbrarum res dispo-  
 nam. Atqui<sup>h</sup> Leda filij alternis inter ipsos vicib. apud supe-  
 ros atque inferos agitant: mihi necesse est quouidie tum

cenaculum, ubi dij compos-  
 tant. Tum ubi curiam, in  
 qua consultant, undique stra-  
 uero, ac singula ita ut oportet,  
 composuero, Ioui necessum  
 est assistere, ac perferendis  
 illius mandatis toto die sursum  
 ac deorsum cursitare. insuper  
 quum readeo, puluerulentus  
 adhuc, d ambrosiam apponere  
 cogor. Porro priusquam no-  
 uitius iste pocillator aduenisset,  
 ego nec lar etiam ministrabam.  
 Quodq; est omnium indignissimū,  
 soli omnium ne noctu quidem  
 agere quietem licet: verum id  
 quoque temporis necesse habeo  
 defunctorum animas ad Plutonē  
 deducere, maniumque gregi  
 me ducem præbere, tum autem  
 ὅ τῶν tribunibus assistere.  
 Neque enim mihi sufficiebant  
 scilicet diurna negotia, dum  
 verfor in palæstris, dum in con-

τα κηραία ποιῆν ἀγα-  
 κῶν. καὶ οἱ μὲν Ἀγκυλίως  
 καὶ Σιμίλως ἦοι, ἐν γυναι-  
 κῶν δ' ὕψλωρ γρόφωροι, ἰθὺ-  
 χροῦτοσ ἀφρόντισθω· ὁ δὲ  
 Μαίως τῆς Ἀτλαντὸς ἑσθονό-  
 μαι αὐτοῖς, καὶ νῦν ἄρτι ἕ-  
 κούλα μὲ ἀπὸ Σιδῶν· ὅτι πα-  
 ρὰ τῷ Κάδμω θυγατρὸς, ἐφ'  
 ἧν ὠπιομῆ μὲ ὁ ψόφωρ ὁ, ἵ-  
 πρῶτα ἠπάσ, μὴ δὲ ἀναπύ-  
 σαστα, ὠπιομῆ αὐθὺς ἐς τὸ  
 Ἀργὸν ἱπιομῆ ὄφωρ τῷ  
 Δανάω, αὐτὸν ἰκῆθω, ἐς Βοιω-  
 τίαν φησὶν ἰθὺσ, ἐν πα-  
 ρῶσ τῷ Ἀντιόκωιδε, ἢ  
 ὄλωσ ἀπυόφωρ ἠόλω. εἰ γὰρ  
 μοι διατῶρ ἧν, ἠδὲ ὡσ ἀν-  
 ἠξίω ὡπρῶσθω, ὡσπερ οἱ  
 ἐν γῆ ἡανῶσ θανάωστω. Μα-  
 ἰα ταῦτα, ὡ τίκωρ. καὶ γὰρ  
 πᾶντα ἰπρῶτῆρ ὡσ παρὶ,  
 πρᾶντῶν ὄντα. καὶ νῦν ὡσπερ  
 ἱπιομῆσ, ὁδῶσ Ἀργὸν, εἰ-  
 τα ἐς τῷ Βοιωτίαν, μὴ καὶ  
 πρᾶντῶσ βραδύωσ ἠάωσ,  
 ὁξύχωνοι γὰρ οἱ ἐς  
 πᾶντῶσ.

Boetiam: ne si cesaris, fuerisq;  
 nam iracundi sunt, qui amant.

hoc, tum illud pariter age-  
 re. deinde duo illi Aleme-  
 na ac Semele miseris pro-  
 gnati mulieribus, ociosi in  
 conuiujs accumbunt: at ego  
 Maia Atlantide progenitus,  
 illis munifiro scilicet. Quin-  
 munt quum recens k Sidote  
 à Cadmi filia reuerfus essem  
 ( nam ad hanc me legarat,  
 visum quid ageret puella )  
 priusquam respirassem, & ad  
 huc anhelum de via, rursum  
 ad Argos emandauit, visus  
 rum qui cum Danaë agere-  
 tur. Rursum inde in m Bœo-  
 tiam profectus, inquit obiter  
 Antioquem visito. adeo ut  
 planè iam pariturum me ne-  
 gārim. quod si mihi licuif-  
 fet, lubens profectò fecissem  
 id, quod solent h, qui in ter-  
 ris duram seruūm seruūm-  
 tem. MAI. Missa fac ista,  
 gnate: decet enim per omnia  
 morem gerere patri, quum  
 sis iuuenis: ac nūc, quò iussus  
 es, Argos cōtende, deinde in

lenticior, plagas etiam auferas:

GIL.

## GILBERTI COGNATI

## ANNOTATIONES.

a MERCURIUM.] Mercurius superis & inferis ex a quo communis: denique *μυζητωρ* ipse, hoc est, mysterij prefectus, ac Deorum interpres, conqueritur miseriam & imensos labores suos. b Maïæ.] Maïa Atlantis filia fuit ex Pleione nympha, ex qua Iupiter Mercurium suscepit, ut est apud Virgil. 8. Aen.

c Perferendis illius mandatis.] Idem erat & nuntius deorum, unde *κέρουξ* & *Ἀλκίτωρ* vocatur. d Ambrosiam.] ἀμβροσία cibus est, apud Hom. deorum αἰὸς ἰὸτα, ut Nectar poëto. Martial. Iuppiter ambrosia satur est, & nectare vivit. Apul. in 6. Tunc poculum nectaris quod vinum Deorum est. Hec illis tantum à Poëtis tribuuntur, si quando domi cibum capiunt, nam alibi nidore carniū delectantur. e Nouitius ille pocillator.] Ganymedem intelligit, quem ab aquila raptum, & in caelum tran. nectum diunt. Theocritus in Syracusis: O aquile eburnæ, Ioui puerum pocillatorem aduehentes. Autor Triapei carminis: — raptus alita facta;

Miscet amatori pocula grata suo:

Ngm Ioui at pocula stare sinxerunt. Cic. i. Tuscul. Non enim ambrosia Deos aut nectare aut Iuuentute pocula minifran. si latari arbitror. Nec Homerum audio, qui Ganymedem à dijs raptum ait, propter formam, ut Ioui pocula administra. ret: non in fla causa, quia Laomedoni tanta fieret iniuria. Fin. gebat hęc Homerus, & humana ad deos transferebat: diu. na mallem ad nos. f In palæstris.] Palæstra præsules Deos antiqui habuerunt, Mercurium & Herculem: quo significa. rent, cum ingenio robur coniungi debere. vnde palæstricam, Mercurij artem appellat Heliodorus lib. 10. τὴν ἐπαρώνειν ἐγ. μὸν τέχνην ἕξει δὲ οὐκ αἰσ: id est, in conueratoria Mercurij arte exercitatusimus. g Oratores instruo.] Quia orationi præ. est, λόγι & dicitur. h Ledæ filij.] Leda Tyndari regis con. iunx fuit, cum qua Iupiter in forma cygni concubuit, & illa duo ora produxit: ex quorum vno nati sunt Pollux & Helena, ex altero Castor & Clytemnestra. Cum aut Castor in pugna aduersus Athenienses cecidisset, Pollux suâ immortalitatē illi communi. cavit, impetransq; à Ioue, ut alternatim viverent. Virg. 6. Aen.

Si fra-

